

DOMOVINA

Izhaja 5., 15. in 25. dan vsakega meseca. — Dopisi naj se izvolijo pošiljati uredništvu in sicer frankirano. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje vsakokrat po 10 kr. od garmond-vrste. Velja za celo leto 2 gid., za pol leta 1 gid., za četrt leta 50 kr. Naročnina naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celji.

Naredite mir med narodi.

Naš presvitli vladar bi pač ne mogel izbrati svojemu vladanju lepšega vodila, nego je geslo: „Naredite mir med mojimi narodi“. Nikdar se še ni tako izrekla vladarjeva pravičnost in pravednost do svojih narodov, kakor v teh zlatih besedah.

Vendar, pogled po širni naši državi nas pouči, da se še do sedaj ni vresničila iskrena želja blagega vladarja.

Po vseh krajih naše države hrumi nemir in nezadovoljnost. Valovi razburjenosti in razdraženosti med narodi segajo že visoko in malo ne pluskajo ob vrata državna.

Odkar se je sklenila v naši polovici zveza treh nasprotij, da vlada narode avstrijske krone, se je shujšal državni položaj.

Čuditi se nam je, kako je sploh mogoča tako nenaravna skupina s svojimi protinaravnimi načeli.

Življenje narodov je gibanje, in gibanje narodov je njih razvoj in njih napredovanje.

Nasprotovati narodnemu razvoju in napredovanju, se pravi nazaj vrteti časovno kolo, katero se more edino le vrteti naprej in vedno naprej.

Mnogo naših državnih naprav je tekom desetletij narodnega napredovanja zastarelo.

Zastarele so mnoge naredbe na pravnem polju, zastarel je davčni zakon, zastarel volilni red. Treba je poprav in preosnov na vseh pojava javnega življenja.

To prepričanje je neomajno, vkoreninjeno v vseh narodih, živa potreba, odstraniti stare krivice, trka na vrata zakonodajne zbornice.

Zahteva pravičnosti in pravednosti, da kdor ima državne dolžnosti in nosi državna bremena, je deležen tudi primernih narodnih pravic.

Pri nas pa ne samo, da so pravice neena- komerno, krivično razdeljene, proti dolžnostim in bremenom, velika množica državljanov nima nobenih javnih pravic, vendar se ji ne odvzemo državne dolžnosti in bremena, ampak se ji nalagajo dan na dan nova in večja bremena.

Država mora dati odplatek državljanom za državne dolžnosti in bremena, katere jim nalaga pred vsem pri volilni pravici. Narodi se vdeležujejo vladanja in zakonodajstva državnega po svojih poslancih in je zato volilna pravica glavni steber narodnega razvoja in blagostanja.

Naš stari volilni red je dete takrat gospodujočega nemškega lažiliberalizma, ki je z njim izkoriščal druge narode za svojo sebičnost in gospodovanjaželjnost.

A ta lažiliberalizem nemški je zgubil vso vero in spoznanju njegove ničnosti in sebičnosti ga zapuščajo njegovi zavezniki, preti mu poraz od vseh strani. Prišla je doba volilne preosnove, a vstavil jo je nemški liberalizem, boječ se za izguba vsega svojeg vpliva.

Zato pa je vstvaril koalicijo treh nasprotij, da prepreči preobrat po načelih pravičnosti in pravednosti, in reši sebi, kar se rešiti da.

Z donečimi besedami se nam je obljubila volilna preosnova, a skoraj je preteklo drugo leto in povspela je svojem razvoju do — popolnega molka. Vse kar se poskusi v tej protinaravni zvezi, se ponesreči in mora ponesrečiti. In dokler bode izključen od sodelovanja pri velikih socialnih, narodnih vprašanjih najznamenitejši narod avstrijski, narod češki, dokler se imajo izvajati državne preosnove proti njemu, do tedaj pač ni mogoče, da bi se rešila volilna preosnova pravično in pravedno vsem narodom.

Ko tako rekoč mirujejo državne preosnove, pa se tem bolj širi nemir in nezadovoljnost med narodi. Vlada nema moči in tudi ne poguma, biti pravična, malim narodom vsaj v malih vpra-

šanjih. Koliko viharja so povzročili dvojezični napisi na Primorskem, koliko hrupa celjske vspelednice? Najhujše pa bijejo socialni valovi proti zastalemu javnemu življenju, in vihar divja ob vrata državne zbornice, vihar brezpravnih delavcev, da reši volilno pravico, katere ne more rešiti trozjedinjeno nasprotje velikih strank.

In miru pred ne bode, dokler se ne dobi vlada, ki se bo ravnala po načelu, dati vsakemu narodu, kar je narodnega, nobenega ne prezirati, nobenega ne zatirati. Ista pravica za vse in iste dolžnosti.

Ne more nas rešiti vlada, ki nima geslo prave odkritosti in resnice; rešiti in zadovoljiti nas more le vlada, ki ima resno voljo in pogum dejanski vladati po pravičnosti in pravednosti napram vsem narodom.

Tedaj bode mir med narodi cele države v smislu gesla presvitlega nam vladarja: „Naredite mir med mojimi narodi!“

O položaji v Ljubljani.

Ubogo ljubljansko prebivalstvo, ki je moralo po uradnem ukazu radi varnosti življenja zapustiti svoja vajena bivališča, seli se dan za dnem v lesene barake, katere se postavljajo na različnih mestih, največ na občinske troške. Tu jih nahajaš pod leseno streho zbrane ljudi najrazličnejših stanov in vsak najmanjši kotiček je zaseden; saj jih je v jedni sami hišici do 200 ljudi. Poleg teh javnih barak pa si zidajo tudi bogatejši zasebniki lastna stanovišča za silo, bodisi na svojih vrtovih ali z magistratnim dovoljenjem na mestnem svetu. Tako si mora vsakdo preskrbeti varno ležišče. Seveda jih je tudi mnogo, ki so zbežali na deželo, ter bivajo ondi toliko časa, da se mesto vredi, drugi zopet, posebno starejši zasebniki, poslovali so se za večno od nesrečnega mesta.

LISTEK.

Prst božji.

Spisal Václav Kosmák.

Ob državni cesti od Jihlava do Znojma stoji več osamotelih velikih gostilnic. Poprej, ko ni bilo železnic, je bila ta cesta najbližja zveza med Prago in Dunajem. Po dnevi in po noči so vozili vozniki v modrih, čez kratke jirhaste hlače visečih srjcah s tro- in čveterovprežnimi vozovi, prevažajoč različno blago semtertje. Ta vrsta voznikov je sedaj že izmrla. Poštni vozovi in gosposke kočije so se srečavale in drdale brez prestanka in jaz sem šestokrat še kot deček postajal na cesti ter trobil v pest poštno koračnico. Dečki tega sedaj niti ne znajo. — Gostov je bilo tedaj mnogo v teh gostilnicah, gostilničarji so bili bogati in razkošni.

V eni teh gostilnic, katere stoje med gozdovi, sta sedela na vrtu v obsenčni hladnici voznik Jakob in svinjski trgovec Nande. Bilo je krasno julijevo popoldne. Na nebu ni bilo oblaka; solnce je pražilo, pozne cvetlice in cvetje je

stalo brez vonjave, listje dreves je bilo zaprašeno in se ni ganilo.

Voznik Jakob je sedel oprt na mizo in dremal. Imel je sicer troje voz, (pri dveh je imel hlapce, tretjega pa je sam vodil). „Ali kdo bi v tej vročini živino tako trpinčil?“ si je mislil in je poslal hlapce spat, sam je šel v hladnico pit.

Svinjski trgovec Nande je zagnal svinje v senco pod kolarnico — vsaj se ta živad popoldne neče ganiti, in če jo človek sili, tako pa spokaplje — in šel je tudi v vrt na pivo. Jakob je sedel sedaj oprt na komolec in dremal ter srkal pivo s kositernastega vrčka. Nande je ležal na pol oprt v kotu in smrčal. Ko zasliši ropot pokrova, potegne nekolikokrat v ugasle pipe in takoj zopet zaspi. Pri kegljišču starega leskevega grma je ležal na znak potujoč igravec. Roke je imel križem pod glavo, stari klobuk na očeh in gosli z lokom vtaknjenim za kobilico visele so na veji nad njim. Bilo je tiho, kakor o polnoči, samo, da je o polnoči le tiho, in sedaj je bilo soparno.

Na enkrat nekdo zažvižga in zakliče: „Feldman, sem pojdi, sitnež!“ in v vrt stopi lovec hitrim korakom in za njim pes z jezikom mo-

lečim mu daleč iz gobca. Jakob in Nande se vzdramita in gledata zaspano na prihajajočega. Lovec odloži puško in torbico ter zakolne briščoč si čelo: „Mord Wetter! Vroče je! — Oh, Jakob, ste tukaj? Dobro došli!“

„No kje bi bil, ko tukaj sedim? — Náte požirek —“ reče Jakob ter se niti ne gane, samo z očesom mu namigne na vrček.

„Hvala — ko se nekoliko ohladim.“

„In kje ste se tako ogreli?“

„Eh, šel sem na mladiče in ta svojat se mi je vsa poskrila, kakor jazbeci. In če imam na kaj prititi, tako se mi ta živad — vležeš si, mrha! — še splaši. No še je pač mlado in neumno kakor ovca.“

„Kakoršni gospodar, takošna stvar!“ znorčuje se velikanski, debeli gostilničar nesoč pivo.

„Molči, ti stari lovski tat! odvrne lovec.“

„To so stare. . .! Ko bi ne kradel, ne imeli bi kaj jesti. Razun tega nič ne zadeneš, kakor si lovec. Izrujem ti to okó!“

Voznik in svinjski trgovec sta se smejala, lovec pa si je popravil brke, odpihnil pene in se napil. „Ne žlobudraj več, in rajši daj sem danes kos mesa — sem lačen. No, dobro došel!“ in

V Ljubljani, kjer ste bili prej dosti živahna kupčija in obrt, stoji in miruje sedaj skoro vse. Marsikateri trgovec je skoro uničen, in rokodelci razun zidarjev in tesarjev nimajo skoro nikakega zaslužka več. Tudi takozvane „dijaške matere“, to so gospodinje, ki imajo na stanovanji dijake, nimajo nikakih dohodov več. Šole so namreč prav vse zaprte, sicer ne toliko radi poškodovanj na šolskih poslopih — porušilo se bode deloma jedino le gimnazijsko poslopje — kakor radi pomanjkanja stanovanj in splošne zmešnjave. Menda se mora v tej zadevi hitro kaj ukreniti, posebno, ker so roditelji dijakov na deželi v velikih skrbeh. V ta namen zboroval je kranjski deželni šolski svet in sklenil, da se naj dijaki in učenke najvišjih razredov brž ko mogoče v Ljubljano pokličejo, drugim pa naj se dá na podlagi dozdanjih redov spričevalo. Ta sklep stopi v veljavnost, potem ko dobi ministersko potrdilo.

Društvo „Pomožni odbor za Ljubljano in okolico“ deluje neprenehoma v korist nesrečnemu mestu. Skoraj v vse časopise je poslalo poziv, v katerem apeluje na dobrosrčnost ljudij, da pomorejo bednemu ljubljanskemu prebivalstvu. Razun tega pa izdaje, da bi širši svet natančneje zvedel o potresu in njega posledicah, list: „Erdbeben Correspondenz“, daje po fotografijah napravljati slike o najimenitnejših, po potresu poškodovanih poslopih in jih pošilja do bogatih ljudij, da se jim na ta način vsa nesreča živo pred oči stavlja in se spomnijo trpečega občinstva.

Slovanska mesta in vasi, Zagreb, Praga, Dunaj tekmujejo v prirejanju veselice, zabav in bazarjev v korist Ljubljani, in celo naši Slovenci v Ameriki nabirajo, dasi sami povečim v ne najboljših gmotnih razmerah, prispevke za tako hudo prizadete brate v domovini. Bog daj, da bi tudi država ne pozabila — vzlic hujskanja zakotnih nemških lističev, češ, da se denar ne deli pravično itd. — da stoji Ljubljana tudi v Avstriji in dovolila brezobrestnega posojila, kolikor ga mesto potrebuje. Prvi korak je že storjen. Finančno ministerstvo je namreč zavkazalo, da se izplača vsem drž. uradnikom 9 mesečna službena doklada in sicer v jednem samem obroku. Pri tej priliki naj omenim, da se je podobna podpora tudi dovolila vsem mestnim uradnikom in tudi učiteljstvu.

Ljubljanski knezoškof izdal je povodom potresa pastirski list, kateri določa, da se bode na velikonočno nedeljo vršila vsako leto v spomin in v prošnjo odvrnjenja potresa procesija in da se sezida v Ljubljani cerkev sv. Jožefa, deželnega zaščitnika z oltarji onih svetnikov, ki so varuhi pred potresom. Predpisana procesija se je tudi za letos vršila, vodil jo je premil. gosp. knezoškof sam. Verno čuvstvo Ljubljane dokazuje, da se je procesije udeležilo okolo 20.000 ljudi.

Vsem častitim društvom „Delavskega bralnega in pevskega društva v Mariboru“.

Danes prvokrat prihaja k Vam, naš obligaten društveni list „Domovina“, danes stopili

smo v takó tesno zvezo, kakor bi bili vsi skupaj le ena družina v skupnem stanovanji, danes drži vsak naš društvenik „Domovino“ v roki, in jo bere morebiti isti čas, isto minuto, kakor 20, 50 ali 60 sodruštvenikov, vsak bere, kar Vam pišemo z dobrim namenom Najprvo Vas prsrčno pozdravljamo, izrazujoč svoje veliko veselje nad tem, da se nam je posrešilo, pridobiti vendar večino za prejemanje „Domovine“ po pošti na dom. Žalibog nam ni bilo mogoče prepričati vseh, kako imenitna je taka organizacija, koje smo se lotili slednji čas. Krivo temu je posebno to, da se je izrednega občnega zbora dne 21. aprila t. l. udeležilo tako malo število udov, tako, da je za uro poznej po pravilih sklepal občni zbor obstoječ iz 26 udov. Pa čemu nam je list, ki ga dobiva vsak na dom, saj ga imamo v društveni sobi? Tako poprašuje še sedaj marsikateri. Dragi društveniki! Vi veste prav dobro, da se ne zahaja v društveno sobo tako marljivo, kakor bi bilo želeli. Pičlo število jih je, ki prihajajo pogostoma časnikov prebirat. Mnogokrat je treba objaviti kako stvar, kak opomin, vabilo na odborove seje, vabilo na občni zbor, vabilo k veselici i. t. d. Pa moj Bog! kaj pomagajo vsa ta naznanila, ko pa jih bere k večjemu le kacic 10, drugi pa nič ne zvejo, ker ne berejo lista. To bode sedaj vse drugače. Kar bode zvedel jeden, zvedli bodo vsi naenkrat, in ne bode treba, kakor dosedaj, predsedniku tekati od hiše do hiše, od praga do praga, največ pa še jih ni najti doma, zvečer pa tudi ne more vsacega najti. Potem pa tudi, ali Vam nič ni za slovenski časnik, ki prinaša novice o vsem, karkoli se izrednega in imenitnega zgodi v naši domovini dragi nam Sloveniji; ki se tako pogumno in previdno poganja za pravice, koje bi moral uživati slovenski rod na svoji lastni slovenski zemlji, ki nas podučuje, kako delujmo, kako se borimo, kako se naj družimo, podučujemo in utrjujemo v tem boju, kojega za svoje pravice bije slov. narod že leta in leta. In — ali ni to prelepa in vesela misel, da bode slovenski delavski stan v Mariboru dobival toliko in toliko slovenskih časnikov, da bode vsakih 10 dni priromal v 60 in več hiš v Mariboru oznanjevalec pravice in resnice, katere do sedaj še prav poznali nismo.

Mesečnino smo res zvišali na 35 krajcarjev, pa tudi to je bilo potrebno, ker bi drugače ne mogli izhajati. In ta mesečnina ne ostane zmiraj temuč bode se znižala, ako bode nam število udov naraščalo, tako, da ako število udov naraste na 120, imeli bi plačevati samo po 30 kr. in 150 udov plačevalo bi že samo po 25 kr. mesečnine. In ako hočemo, lahko dosežemo, da nam število udov naraste ne samo na 150, temuč celo na 200—300. Kako bi se to dalo narediti? Vsak ud, ki dobiva časnik, posodi ga, ko ga je prebral, še drugemu, ki še ni društvenik, razloži mu, kar in čemu piše „Domovina“ to in ono; vsak ud potrudi se, da nam pripelje še kakega novega uda. Vsacega poštenjaka bode z veseljem sprejeli, posebno potruditi se

pa mora vsak za dobre pevce in pevke, ker pevsko društvo brez dobrih pevcev ni „pevsko“ društvo. Ako bode vsak društvenik storil tako svojo dolžnost, povzdignilo in razširilo se bode veselje, slovensko petje razlegalo se bode po Mariboru in okolici, slovenska beseda slišala se bode bolj in bolj pogostoma, in ako Bog da in sreča junaška, reklo se bode, da „Slovenec gre na dan“ tudi v Mariboru. V to pomoz Bog!

Sedaj pa še naj sledi neki opomin ali bolje rečeno prošnja do vseh društvenikov. Knjig imamo že precejšnjo število, pa udje vse premalo segajo po njih. Pa vendar se je dosedaj v teku 10 mesecev prebiral skupno 251 knjig. Ali bi se bilo toliko slovenskega čitalo, ako bi ne bilo našega društva? Lahko rečemo da „ne“. Nekteri pa knjige tudi predolgo pridržujejo doma. To ni prav. Knjiga naj se prinese v 14 dneh nazaj in dobi se druga.

Sedaj je zunaj 109 knjig. Knjige dobivajo se vsako soboto zvečer od 7. do 9. ure.

Naznanjamo tudi, da priredimo veselico, dne 3. junija, to je na binkoštni pondeljek. Kje in ob koliki uri, to naznanimo še posebej po vabilih. Nadejamo se, da bodo te besedice marsikoga vspodbudile in ojačile v trdem boju, kojega nam je -biti z raznimi ovirami.

Presrčen pozdrav vsem društvenikom!

Odbor.

Celjske novice.

(C. k. deželni namestnik baron Kübeck) praznuje te dni petindvajsetletnico svojega namestnikovanja. Slovenci smo skromen narod, skromne zahteve zahtevamo za sé in radi priznamo zasluge drugih. Naš deželni namestnik je zastopal svojo oblast zmerno in resno, in kar je največ vredno, tudi nepristransko in se je trudil vedno sam si prisvojiti lastno, samostojno prepričanje o razmerah in predmetih njegovega področja, in biti pravičnim tudi slovenskemu življu. Zato pa se udeležujemo tudi Slovenci slavja njegove petindvajsetletnice, kót slavja vestnega, nepristranskega prvega uradnika njih veličanstva cesarja v naši deželi.

(Ljutomerski nemškutarji) so zopet v celjskem nemškem listu — zaregljali. Kako bi tudi bilo mogoče, da bi ne posnemali zlate svoje sosesčine v Šarjéh! Stara navada je, da se ljudi, katerim se odvzame vsako sredstvo resne in dejanske samobrambe, branijo naposled s poslednjo brambo, sè zmerjanjem in psovanjem. Tako je tudi v ljutomerskimi nemškutarji. Če si jim še tako zamazal usta s čisto in golo resnico, psujejo še vendar — lahko. A tako zmerjanje, kakor zadnje v tem lističu so že pol smrtni vzdihni slabočastne nemškutarije. Moža ki zavzema po svojem stanu najvažnejše mesto v javnem življenju, do kterege vodijo najtežji in najostreji izpiti, in ktero je dosegel s častjo in priznanjem pred merodajnimi, pozvanimi činitelji, takemu možu ne moči ničesar drugega predbacivati — kakor „menda nezmožnost“ — to je pač naj-

podala sta si po tako prijaznem pozdravu roke. Gostilničar šel je v kuhinjo naročat in lovec se je vsedel za mizo.

„No, Jakob, kaj je novega po svetu?“

Voznik premakne svojo zeleno žametno čepico, vtrepne šaljivo z očmi in reče: „Danes so v Štokravi pivo nastavili.“

„Da bi vam rajši že enkrat pamet nastavili!“ hudoval se je lovec. Jakob se je smejal, da so se mu rame tresle, in Nande si je basal pipo ter se ozrl nanj:

„To je neumno blebetanje —!“ in prisedel je k lovcu ter mu šepetal resnobnim glasom: „Tam doli v Komornu je kolera!“ Pri tem je pokazal s pipino cevjo čez ramo in vzdihnil.

„Kaj, kaj — kolera?“ začudi se lovec.

„In kaka! Oče, verujte mi ali ne — kakor sem svinjski trgovec — no pri trgovini mora človek včasih kaditi — ali, kakor pravim, mizarji ne zadoščajo za izdelovanje rakev — ljudje padajo kakor muhe, ko se lasje vzdignejo! To vam je groza! Naj se pogreznem, če to ni resnica!“

„Vsaj vam verjamem: čital sem o tem. Da bi le sem ne prišlo!“

„Naj pride — hm — to bode nekaj!“ reče voznik. „Jaz se navozim dovolj po svetu po dnevu in po noči — v zimi in poleti. — in nič mi ni, sem kakor bukev. Vidite, da je tako, gostilničar?“

„In kam?“ vpraša ta prihajač.

„Tudi ti tu se boje kolere z Ogerskega.“

„In ti tudi, ti bradač?“ smeje se gostilničar lovcu. „Dokler imamo mesa in vina in piva dosti, ne bojim se kolere. Bili bi blazni, da bi umrli!“

„Eh, kaj! Bog sem — Bog tja! Jaz se ne brigam zanj — in on za me tudi ne! Jaz se živim sam — ne potrebujem Njega. In če me ne zadene nesreča in živim v čistosti, ne bo mi škodila kolera.“

„In ko umrem, bodem mrtev!“ reče voznik.

„Seveda!“ pritrudi gostilničar. „Človek je kakor žival — ko umre, je po vsem. In ko bi imel človek dušo, vzame jo Bog po smrti in reče: „Pojdi sem, dušica, ti si zaslužila — jaz ti dam petindvajset —? Kaj? Ali kje! To bi bil — —“

Voznik se je smejal, lovec pa je razjarjen vprašal: „In kje si to vzel?“

„Čital sem knjige — knjige takošne, da jih ni tu blizu. Tam je resnica. Dal mi je nek gospod — učen gospod! — In ti duhovniki blebetajo o Bogu, nebesih, peklu — za to ne dam groša!“ Naj me Bog kaznuje — ako me more! Milijon —!“ zakolne gostilničar in udari na mizo napivši se vina. „Kaj bom se bal! Ti pa tam vstani in igranj!“ zaklical je igralcu.

Igralec skoči kvišku, vzame gosli in je vglasbi. „Očka, nimam kolofona“. Gostilničar zažvižga in takoj prileti deček. „Prinesi sem žganjice in karte!“ Deček prinese — igralec se napije in začne igrati. Gostje pa so prisedli h kartam ter igrali s krikom in smehom. —

„Naj me Bog kaznuje — ako me more“ reče gostilničar. Bog je to slišal in je poslal angelja svoje jeze. In angelj jeze božje se je vsedel na črni oblak ter je hitro prijel za burjo. Iz njegovega očesa so švigali bliski in glas njegov je donel grozno veličastno, da se je zemlja tresla, se lomilo drevje ter se treslo listje njegovo, da so ptice in živali prestrašene hiteli si iskat skrivališča.

„Burjica pride,“ reče svinjski trgovec.

hujše izpričevalo lastne nezmožnosti. Da se to da — z mirno vestjo prenašati — ni treba posebi povdarjati. Komu priti s tako neslanostjo do živega, je ravno tako nemogoče, kakor nemškutarčku — postati Nемеc. Vidi se pa na prvi pogled, da bi dopisunček rad zavidal grajanega gospoda, ko bi ga le — mogel. Saj še ga glasni prebivalci glasnega Šarjá na svoji univerzi niso mogli povzdigniti vsaj do malo bolj olikanega stanu, — dasi so zmerili na eno oko in mu gledali še na drugo skoz prste. In da veste: Šarje so namreč tisti kraj, kjer žabe imajo svoj svet in raj.

(Nekaj za ljutomerske volilce.) V nemškem listu, katerega izdajajo celjski „Nemci“ piše neka nemškutarška pokveka iz Ljutomera, da so slovenski občinski volilci „štirikrajcarski kmetje, kateri so bili vina in žganjice pijani in da so jih Slovenci siloma vlačili na volišče“. Vi slovenski volilci zapomnite si to! Nemškutarjem pa rečemo: le tako naprej, potem bote kmalu razumeli, zakaj vas sovraži slovenska okolica!

(Potres v Celju.) Dne 14. t. m. ob 3. uri 8 min. zjutraj prijavil se je v Celju lahek potres, katerega je spremljalo podzemsko bobnenje. Trajal je kakih 5 sekund. Daljni sunki so bili ob 4. uri 5 min. in ob 6. uri 45 min. zjutraj ter ob 1. uri 38 min. popoldan. — Škode ti sunki niso povzročili. O novih potresih poročajo tudi iz Slovenjega gradca, iz Kamnika in drugih krajev; seveda tudi iz Ljubljane.

(Slovenščina pri štajerski odvetniški zbornici.) Štajerska odvetniška zbornica je bila odklonila v slovenskem jeziku pisano ulogo odvetniškega kandidata dra. Janežiča v Celju. Dr. Janežič se je zategadelj pritožil na državno sodišče, češ, da je odvetniška zbornica kršila čl. 19. drž. osnovnih zakonov. Državno sodišče je pritožbo v nejavnem predpovetovanju odklonilo. In kaj zdaj?

(Celjsko vprašanje.) Meseci in meseci so že minuli, a še zdaj se koaliranci niso sporazumeli o tako imenovanem celjskem vprašanju. To vprašanje že preti obstanku koalicije. Nemci se na vse moč upirajo osnovi dvojezičnih paralel v Celju. Po svojih listih so že večkrat predlagali, da naj se dvojezična gimnazija osnuje v kakem drugem južno-štajerskem kraju. Kot pripravne kraje so imenovali Žalec, Št. Jurij ob južni železnici in Ljutomer. Mi smo v svojem listu že razložili, zakaj da se ne moremo zadovoljiti z osnovo gimnazije zunaj Celja. Dvojezična gimnazija more uspevati le v Celju, povsod drugod bi le vegetirala. Vzlic svojemu nemškemu značaju je Celje naravno središče štajerskih Slovencev, kakor je bila Ljubljana tudi že središče slovenskega narodnega življenja, ko so Nemci še vladali v mestnem zboru. V Celju morajo se v prvi vrsti snovati zavodi, ki so namenjeni za slovenske Štajerce. Ko niso Nemci mogli slovenskih poslancev pripraviti, da bi odstopili od svoje zahteve, se je odlagala proračunska razprava v odseku in v zbornici, da kočljiva stvar

ni prišla na vsto. Sedaj se pa več odložiti ne da, v kratkem mora priti odločitev. Zato so pa Nemci poskusili na nov način pridobiti Slovence, da odstopijo od svoje zahteve. Obetajo nam kar dve gimnazije zunaj Celja. Ta nemška velikodušnost je jako zapeljiva, dokler je ne pogledamo bolje. Slovenci se s tem predlogom moremo še manj zadovoljiti. Če je dvomiti, da bi mogla izhajati jedna dvojezična gimnazija zunaj Celja, je tem manj upati, da bi se mogle ohraniti dve. Bili bi gotovo slabo obiskani in čez malo let bi se lahko odpravili. Vsaj tudi skušnja uči, da se slabo obiskani slovenski zavod veliko rajši odpravi nego nemški. To smo videli, ko se je bila odpravila gimnazija v Kranju, slabše obiskovana gimnazija v Kočevju se je pa bila pustila.

(Učiteljsko društvo za celjski in laški okraj) imelo je dne 10. aprila t. l. v celjski okoliški šoli svoj 4. letošnji zbor, pri katerem sta z veliko pohvalo govorila g. Fr. Zidar, o novi naravno-znanski metodi Frid. Junge-ja, g. Ar. Gradišnik pa „o sreči“. — Na predlog učit. društva v Müzzuschlag-u sklenilo je tudi naše društvo delovati na to, da si osnuje štajerski „Lehrerbund“ svoje posebno glasilo (proti graški „Pedagogische Zeitschrift“), a drugemu predlogu istega učit. društva, da naj bi se štajerski učitelji osemletni šolski dobi na ljubo odrekli povišanju njih plač, pa odločno ugovarja. Ker je naše društvo član „Zaveze slov. učit. društev“ in štajerskega „Lehrerbund-a“, zato volili so se pri tem zboru odposlanci k letošnjim zborom onih „Zavez“. Za prvo izvolijo se gg. Gnus, Gradišnik, Stukelj in Šah, za drugo gg. Iglar in Košutnik. — Kako naše društvo zadnji čas napreduje, kaže najbolj tudi to, da se nas je takrat zbralo 27 pravih udov in 2 gosta namreč gosp. E. Slanc, nadučitelj iz ormoškega okraja in g. Frid. Kožuh, učit. kandidat iz Maribora, toraj število, kakoršnega že več kot 10 let nismo bili vajeni. Na novo sta društvu pristopila gosp. K. Vizjak iz Zg. Ponikve in gosp. Lah od Sv. Ruperta. E. Slanc pristopil je konci seje kot pravi ud ter plačal takoj celoletno društvenino obljubivši, da se bo kakarkoli mu bo megoče udeležil naših zborov. S tem svojim činom dal je ta gospod lep zgled vsem našim domačim čudakom, ki imajo čas in denarja za raznovrstne reči in pote le k društvenim sejam ne. Tako n. pr. iz bližnjega Žalca že parkrat nismo videli nobenega člana, tovariši v Petrovčih, Dobrni itd. pa niti udi društva niso! — Kaj naj porečem pa o naših tovarišicah, ki hočejo drugače biti povsod z nami vsaj enakopravne, če ne še več! Štiri seje smo že letos imeli, a nijedenkrat se ni katera toliko ponižala, da bi bila prišla k shodu. Izjema je edina gospa Knaflič, ki edina vé kaj je stanovska vzajemnost, kajti edino ona udeleževala se je, dokler je bila zdrava iz daljnih laških hribov redno naših zborovanj. Želimo vrli tovarišici v imenu društva skorajšnje okrevanje in veselo snidenje! — Pa ker se dandanašnje že vse združuje in imajo baje tudi naše tovari-

šice drugače to neizbrisljivo nagnjenje in uvide vajo, da še vendar niso povsem popolne, zato sklenile so baje kakor sem poizvedel „izza kulis“, da si, ker so že sploh nekak „unicum“ med vsemi učiteljicami širne Avstrije osnujejo „I. žensko učiteljsko društvo“. Sedež društva bo „pol ure zunaj Žalca“ ali pa „tam neki blizo Kuma“. Člani društva bodo same ženske, le enega tovariša bodo iz milosti vzele v društvo, da bo društveni tajnik; debatirale bodo gospodičine že same, le pisal bo tajnik, ter takih suhoparnih reči nežne rokice ne pišejo rade. Na dnevnem redu bo vsakokrat — pardon, gospod urednik! to sem pa pozabil, morda se do prihodnjč spomnim! Želimo novemu društvu veliko sreče, tajniku pa par dobro „ospičenih“ svinčnikov in slovnico — ljubljanskega tajča! — Dixi et salvavi animam meam.

(Uradna učiteljska skupščina) za celjski in laški okraj bode letos 14. avgusta.

(Celjsko učiteljsko društvo) zboruje 3. junija v Št. Juriji na juž. žel., kamor pridejo tudi člani šmarsko-rogaškega učiteljskega društva.

(Upravni odbor učiteljske „Zaveze“) ima sejo v četrtek, 30. t. m. v Celji ob 11. uri dopoldne v čitalnici.

(Pri porotnih obravnavah), ki se začnejo v ponedeljek dne 27. t. m., pridejo na vrsto sledeči slučaji. 1. V ponedeljek dne 27. t. m., Terzan Franc zaradi hudodelstva uboja, Polanec Alojz zaradi hudodelstva ponareje denarja, Novak Janez, zaradi hudodelstva požiga in Višič Anton, zaradi hudodelstva požiga. Tem obravnavam predseduje predsednik okrožnega sodišča pl. Ullepitsch; zagovarja dr. Sajovic. 2. V torek dne 28. t. m., Mijon Jožef in Anton, zaradi hudodelstva uboja. Predsednik, deželnosodni svetnik Reitter, zagovornika dr. Babnik in dr. Hrašovec. 3. V sredo 29. t. m., Pisek Andrej, zaradi hudodelstva težke telesne poškodbe in goljufije. Predsednik deželnosodni svetnik dr. Eminger, zagovornik dr. Hrašovec. 4. V četrtek dne 30. t. m., Lešnik Simon, zaradi hudodelstva uboja. Predseduje predsednik pl. Ullepitsch, zagovarja dr. Kovatschitsch.

(Okrajni odbor celjski) imel je 11. t. m. sejo, v kateri je obravnaval 35 različnih predmetov, zadevajočih vzdrževanje okrajnih cest in mostov. Razun tega sklenil je kupiti letos deset bikov muredolskega plemena ter jih izročiti zanesljivim živinorejcem v okraju za polovico lastnih stroškov. Za pluzenje snega dovolil je okrajni odbor občinam celjskega okraja 193 gld. 60 kr. Občini Vel. Pirešica dovolila se je za napravo mosta čez Pirešico podpora do 50 gld. Društvu za olepšanje celjskega mesta dovolilo se je brezplačno jemanje zemlje v okrajnem kamenolomu v Polulah za napravo potov v drevoredu. Občini Št. Jurij dovolil se je za popravo ceste čez Gangež znesek 30 gld. Po potresu poškodovanim Ljubljančanom dovolil je okrajni odbor podporo 100 gld. — Dan za skupščino okrajnega zastopa določil se je na 10. junija t. l. V tej skupščini se bode predložil med drugim, račun okrajne blagajne za leto 1894. s prejemki 44.258 gld.

„Naj!“ zakriči gostilničar. „Ti, Jurko, igraj veseleje! Počakaj, jaz zapojem.“

Čakaj Bonaparte! cesta bode ozka —
Ko popeljejo te z Ogrskega v Avstrijo!

„Auf! Popevajte!“

In gostje so popevali, da se je razlegalo. In k temu je grmelo.

Gostilničarica pride in položi možu roko na ramo: „Ti, Anton, kaj pa delaš? Poglej — Bog se nam grozi. Nehaj!“

„Eh, naj se grozi, naj preti! Kaj nam mar za to? Ti le idi v kuhinjo!“

„Gospodje, pojdite vsaj v hišo, da vas ne bodo ljudje tukaj slišali.“

„Gostilničar, nosi li žena pri vas hlače?“ upraša voznik.

„Ubogajmo in pojdimo!“ reče svinjski trgovec.

„Just ne!“ zakriči gostilničar. — In ti marš domov!“

„No, mati, mi vendar pridemo,“ izpregovori lovec.

Gostilničarica je šla, vsedla se v kuhinji k oknu ter objela edino svojo hčerko okoli vratu

in tožila: „Angelica — naš oče je bogokletnež! Bog mu odpusti!“

In angelj božji se je vedno bolj bližal. Veter je bučal in drevje se je pripogibalo in pokalo. Krave so bežale mukajoč domov, kokoši so se drle in lovčev pes splazil se je cvileč k svojemu gospodarju. Prah se je dvigal, da je zagrnil vso okolico — bliski so se križali in v oblakih je šumelo kakor v grozovitni bitki. Igralcem v hladnici popadale so karte z mize in veter jim je snel čepice z glav.

„Nič ne pomaga, moramo v hišo!“ jezil se je gostilničar. „To je danes prokl . . . vreme!“ Vzeli so si vrčke in šli.

Prišedši v hišo vsedejo za mizo. „Ali moramo videti to bliskanje!“ reče gostilničar in zapre okna, užge svečo in igrali so dalje.

In angelj Gospodov je obstal nad gostilnico ter pridigoval z groznim glasom pokoro. Okna so klepetala, v dimniku je tulilo kakor nesreča.

„To je vendar danes strašno — Bog nas varuj!“ reče lovec.

„Molči,“ hučuje se gostilničar, „in pazi na igro. — Trumpf!“ zakriči in vrže srčni as.

V tem otlo zagrmi — in vsem odpadejo karte. Gostilničar obledi in vstane hoteč odpreti okno.

„Jezus Marija — gori!“ zakriči glas iz kuhinje. Vsi beže ven — in glej! — konjski hlev je bil v plamenu! Voznik je hitel v hlev, ter priletel ven jokajoč: „Dva konja sta mi ubita!“

Gostilničar kriči: „Gasite, gasite — za Boga!“ Ali postavite se v bran razburjenemu življu! Ogenj se je dvignil kvišku, veter je potegnil in v kratkem času bilo je vse v pepelu, kar ni bilo obokano. Svinjski trgovec je izgnal svoje svinje; voznik s pomočjo hlapcev privedel žive konje in potegnil ven vozove — in ko je burja odšla je bilo v krčmi žalostno in tiho. Na dvoru se je kurilo in tramovi so še pokali; žival se je drla, služinčad je hodila — prestrašena semtertje; gostilničar je sedel v kotu in se je kisló držal in gostilničarica je stala med vrati ter jokala.

In zunaj na vrtu in na polju dihala je vse novo življenje. Cvetje se je smejalo, trava je bujna postajala, drevje je bilo polno bleska, kakor na velik praznik, ptiči so čvrčali, zrak je prekipel rajске vonjave in nad prerojeno zemljo

58¹/₂ kr. in stroški 43.338 gld. 70¹/₂ kr., tedaj s presežkom 919 gld. 84. kr.

(**Celjsko mestno gospodarstvo**). Mestna občina celjska je kupila pred kakimi tri in pol leti Gugenmosovo hišo poleg kolodvora za pretirano svoto 82.000 gld., k temu še pride desetek 3587 gld. 50 kr., tedaj za okroglo svoto 86.000 gld. Obresti je nesla ta hiša 2300 gld. in je obrestovala 4%, samodeležev 40.000 gld. ostanek 46.000 gld. pa ni dajal nobenih obresti ampak samo zgubo. Pomisliti je namreč, da je mesto moralo za nakup te hiše najeti posojila, kterega mora obrestovati s 5%, tako, da znaša vsakoletna zguba 2000 gld. za tri leta 6000 gld., in je tedaj ta hiša stala po preteku 3 let mesto 92.000 gld. Umevno je, da je ta neprilika mestu prizadajala že mnogo skrbi. Zato se hoče te hiše na vsak način rešiti, in res se ji je posrečilo pri poštnem upravnistvu skupiti za hišo brez vrta — 25.000 gld. in občinski svet je to ponudbo kar lastno in enoglasno sprejel. Če se še za vrt računani 20.000 gld., kar je mnogo, — tedaj skupi mesto za vse skupaj 45.000 gld., drugih 47.000 gld. pa je ne ve se kje nasejalo, s prelepo nado, da bi menda ob kresni noči pognali cvet in sad. Najlepše pa je to, da si naši Celjani niso upali razglasiti v svojem lističu, da je poštno upravnistvo ponudilo samo 25.000 gld., samo graška „Tagespost“ je prinesla ta glas; seveda — kar mestni očetje počenjajo tega mesto ne sme vedeti, in mestni očetje imajo in morajo imeti za to že tehtne vzroke. Občinski svet pa je s tem večjim veseljem sprejel ponudbo za 25.000 gld. ker je zadnji potres — kakor se je v dotični seji povdarjalo — hudo gospodaril v tej hiši. Nedolgo pa je dal mestni zastop razglasiti, da je potres poškodoval — samo, dva že na sebi stara — dimnika. Dvoje je mogoče, ali je prejšnji razglas nerensničen, ali pa ta. A to se seveda vse dobro vjema z vestjo celjskih mestnih očetov. Vzrok pa, zakaj je celjsko mesto tako drago kupilo to hišo, je ta, da bi ne prišla v slovenske roke, kterega namena pa v resnici ta hiša nikoli ni imela. Zavist in pohlep oslep.

(**Občinski odbor v Škoflji vasi**) imenoval je v svoji seji dne 12. t. m. gg. dr. Jos. Serneca, dr. Ivana Dečka, dr. Lavoslava Gregoreca in Dragotin Hribarja v priznanje njih zaslužnega delovanja, za častne občane. Ta odborov sklep spravil je, kakor se nam poroča iz Škoflje vasi, naše nemškutarje skoraj ob pamet, tekali so okolu od enega do drugega kakor ščurki, če se pride z lučjo, da bi skovali nekak protest. Na čelu tem našim „prijateljem“ postavil se je znani „mirni mož“ Premšak Martin, kateri uže misli, da je zdaj on župan. Glavni tabor pa imajo pri Kožuhi (Samer) v Škoflji vasi, kamor so si po nekem dekletu iz občinske pisarne dali prinesiti občinski pečat, da so ga potem pritiskali na neko čečkarijo. V celi občini vlada največja nevolja nad takim ravnanjem. Da bodo ženske z občinskim pečatom gospodarile, kaj takega se pod prejšnjim županstvom vendar le nikoli ni zgodilo, — ter se pričakuje, da odbor tega tudi

se je prikazala svitla mavrica miru — mavrica božja.

Zato bodi mi pozdravljen, angelj burje. Čeravno neseš jezo — vendar tudi vedno tvoje nebeško oko potoči blagodejno solzo; kjer si ravnokar grmel, tam ostavljaš vedno tudi blagoslov. — To te označuje kot nebeščana!

Blizu deset let po tem dogodku šel sem okoli te gostilnice. Kjer je bilo prejšnje blagostanje!? — Plota okoli vrta ni bilo, streha je bila luknjasta, malta s zida strgana, okna deloma potolčena, vrata zlomljena in v cestnem jarku so ležale stare jasli za kmrljenje, ali po vozniško „Futterbankl“. Mislim si: „kako neki notri izgleda?“ — in vstopim.

Gostilničar je sedel pri oknu ter je bobnal na steklo. Obličje mu je bilo postarano, lasje osiveli in obleka je na njem samo le visela. Bil je razvalina, kakor njegova gostilnica. V kotu je sedela Angelica bleda in je šivala ter delala papirnate rože. Ko sem vstopil, pogledala je nekako bojzljivo na me in se zasmejala, da me je groza obšla. Bila je umobolna. — Pred desetimi leti umrla ji je mati na tistej koleri, katere

ne bo trpel. Podpise za protest dobivali pa so s samimi lažmi. Martin Premšak, ki je ob svojem času stuhtal, da naj Trnovljčani, mesto da prosijo, za slovensko gimnazijo v Celju, zahtevajo gimnazijo za Trnovlje, kateri modrosti se je vsaka krava smejala, pravil je, da še bodo kje otroci častnih občanov prišli na občinsko žlico. Da je to gola neumnost to sicer ve Premšak dobro, si pa misli, menda vendar se vjame tudi na tako neumnost kake gumpce.

(**Nesramen napad na preč. gosp. opata**.) Ob svojem času smo poročali, da se je spolnila dolgoletna želja posestnikov v Lopati, da so se izločili iz župnije v Galiciji in pridružili celjski župniji. Posestniki iz Lopate so sami za to prosili, sami rekurirali dokler njim ministerstvo ni ugodilo. Sedaj pa napade listič nemških Celjanov zloglasna „vahta“ preč. gospoda opata zaradi tega, češ, da so oni vse to zakrivali, na tako nesramen način, da še kaj enacega celo pri tem škandaloznem lističu nismo doživeli. Za omikane se štejejo ti nemški Celjani; pa ta njihov izrodek „vahte“, za katero stoji Rakusch, kateri pa samo med Slovence prodaja svojo železno robo, kaže da o omiki ti Celjani znajo ravno toliko, kakor najzadnji cigan. Sram bi moralo biti to tako imenovano „nemško“ sodrgo, če bi še v obče imeli kaj sramožljivosti.

Spodnje-štajerske novice.

(**Premembe pri č. duhovščini**.) Milostlj. knezoškof so imenovali preč. gg. kanonike: Dr. J. Križaniča, predsednikom kn. šk. sodišča in braniteljem zakona ter zaobljube; Karola Hribovskega, kanonikom-spovednikom; dr. Jožefa Pajeka, kanonikom bogoslovskim in dr. Ivana Mlakarja, izpraševalcem pri župnijskih izpitih. — Umrl je pri Sv. Barbari pri Vurbergu č. g. V. Fras, bivši župnik v Rušah, najstarejši duhovnik labodske škofije, star 91 let.

(**Iz Škofjevasi**) se nam poroča: Gospod urednik, a to ste se „urezali“, ko ste zadnjič pisali, da je v vojniškem trgu „pol tuceta nemških otrok“. Kako ste neki šteli! Jaz pridem skoro vsak teden, včasih tudi po večkrat, v ta slavni nemčurski trg ter poznam kot rojen Škofjevaščan vse rodbine in razmere v trgu, a jaz ne najdem, če še tako skrbno iščem, več kakor eno res nemško famulijo, ki ima otroke in to je trgovec Scheiblaue, rojen Dunajčan in toraj pravi Nemeč. A ta ne tirja nemške šole, ampak je s svojim lastnoročnim podpisom potrdil, da je zadovoljen s sedanjo slovensko šolo. Vi Posilince, vzemite si tega pravega Nemca za zgled! — Taki vendar niso Nemci, kakor je n. pr. gotoveljski Zottl, kterega mati ni celo nič nemški znala, ali K. Jost, ki je sin kmetijskih slovenskih starišev, tam zadi za hiralnico, ali zgornji Bertancl, o katerem ne vem kaj bi rekel, samo to za trdno vem, da od Nemca nima ničesar na sebi, ali morda moj škofeljski rojak A. Eller, ki naj le svoje stariše in brate pogleda, pa bo videl kakšen Nemeč je, itd. Takih Posili-

se oče ni bal, in neskušena deklica zaljubila se je kmalu potem v grajskega uradnika, kateri je prihajal k njim. Ta jo je pa zapustil — in Angelica je plačala raj svoje ljubezni z razumom. V hiši je bilo vse zaprašeno in umazano. Tesno mi je bilo pri srcu. Izpil sem steklenico kislega vina in bežal proč. V ušesih mi je donelo: „Prst božji!“ Šel sem po cesti med gozdovi dalje in česar so mi bile prsi polne, to je prekipevalo v pesni.

Cesta mi je ušla, ne vem kako? — Na enkrat sem bil za gozdom, kjer gre cesta naglo s hriba navzdol. Vzdramil sem se iz mislij in se ogledal po razkošni krajini. V dalji bili so videti zvoniki, mesteca in vasi, vrti, ribniki, gaji — ali, kaj popisujem? Vsaj poznate Moravo. Ustavil sem se, sedel pod drevo in se zagledal. Tu opazim nasproti na lipi pločnato tablico, na njej naslikan voz in pod vozom voznika s poveženo glavo. Mislim si: tukaj se je zgodila nesreča. Ne daleč proč je poravnaval cestar kamenje. Vprašam ga, kaj ta tablica pomeni?

„Tam je bil povežen bogati voznik Jakob. Kako se je to zgodilo — Bog vé!“ —

To je bil prst božji. Bog se ne sme zasmehovati! — Poslovenil Ciriljev.

nemcev imamo tu v Škofjevasi. Tak je n. pr. M. Premšak ali po domače Kopačev Tinč ali „mirni mož“. To vam je še le pravi! Njegova mati je vrla Slovenka, njegov oče ima, rekel bi najlepši slovenski nagrobni spomenik na vojniškem pokopališču, a sin pa je tako „kunšten“, da več ne ve kaj je. Včasih je bil Nemeč, potem je bil Slovenec, pri zadnji ljudski štetvi dal se je zopet za Nemca vpisati, potem je bil par let zopet Slovenec, zdaj pa je zopet Nemeč. Vidite toraj, da vam je ta mož elastičen, kakor pravi „kavčukmandelj“, da ima na sebi vse, le možatosti ne. — Toliko za danes! Drugokrat pogledamo si še nekaj drugih naših Posilincev, če bomo še živi, ker vedite, jaz se še vedno bojim potresa.

(**V Vojniku**) narašča število šolskih otrok od leta do leta. Letos jih je sprejetih v I. razred 112, v II. razred 120, v III. razred 85 in v IV. razred 61 otrok. Iz teh števil vsak lahko razvidi, da je razširjenje šole tako potrebno, kakor stavba novega šolskega poslopja, kajti dozdej smo bili le najemniki v sobah, katere niso nikakor primerne za šolo. No, v čast vsem kmetiskim faranom bodi povedano, da so vsi vneti za novo šolo, le tržani nasprotujejo ter hočejo imeti svojo enorazrednico; toda jim to nasprotovanje ne bo pomagalo nič, kajti, nikjer se še na svetu ni zgodilo, da bi se morala večina ravnati po sklepih manjšine. — Dne 30. aprila t. l. pretepla sta Borlakova sina iz Frankolovega I. Majgerja iz Selč pri Vojniku tako, da je drugi dan vsled zgube krvi umrl. Fantje, ne potepljite se po noči okoli, nego podajte se rajši k počitku, drugi dan pa veseli in zdravi zopet na delo; to bo vaša in vaših starišev sreča! — Dne 9. t. m. je neki iz Slatine se pritepli hudobnež iz nesramnega vzroka sežgal Ravšarjev kozolec v Razgorji. Ker je bil precej močen veter, raznesel se je ogenj in v kratkem pogorelo je Ravšarju 3, Doklerju pa 2 poslopj. Zavarovano bilo je pa le eno poslopje za 300 gld. Posestniki, zavarujte pridno svoja poslopja, ker ne veste kedaj in kako pridete v nesrečo! — Hudodelca so še isti dan izročili sodniji!

(**V Vojniku**) zidajo novo šolsko poslopje za petrazredno ljudsko šolo.

(**Tombola**.) „Kmetijsko-bralno društvo v Grižah“ priredi dne 3. junija na binkoštni ponedeljek popoldne ob 3. uri v društveni dvorani tombolo a tablico po 20 kr. Prvokrat bomo imeli v Grižah priložnost, igraje gmotno stanje našega društva koristnim potom pospeševati. Dragi rodoljubi! Ni mi treba važnost kmetijskih-bralnih društev vam opisovati; mi vsi vemo, da se naš mili narod potom kmetijskih-bralnih društev v narodni, gospodarstveni in znanstveni stroki najlože in najbolj primerno izobražuje. Kdor je vnet za razvoj slovenskega naroda, ta bode po možnosti podpiral vsako tako podjetje, koje dela za občni blagor. Čisti dohodek tombole je namenjen za nakup važnih kmetijskih strojev ter odbor najuljudneje vabi vse bližnje rodoljube, nas Grižane dne 3. junija počastiti z mnogobrojno vdeležbo tombole. Na veselo snidenje!

(**Nove živinozdravnike**) je imenoval štajerski deželni odbor, in sicer za Laško: gosp. Al. Komersa, za Sevnico g. Iv. Smrekerja, za Kozje g. Antona Confalika.

(**Častnim občanom volile so jednoglasno občine**) Takočevo, Sv. Mohor, Plat, Sv. Katarina, Nimno, Ranjkovec, Brestovec, Sv. Trojica in Spodnje Lečevo, štiri častne občane, katerih imena pove sledeči hronostikon: NaVIŠI ohrani občine sv. Križa pri Slatini; Vse nove častne občane: Doktorja Dečka, žvpnika Kozinca, kaplana VLČnika in Cerjaka.

(**Toča**) je tolkla 13. t. m. že okoli Doberne in Polzele. Isti dan je v Podvinu pri Polzeli treščilo v kmeta, ko je ta popravljaj pod kozolcem kola.

(**V Mozirji**) je šolsko poslopje toliko po potresu poškodovano, da je ondi zdaj poldnevni poduk.

(**Sodnijske zadeve slovenske iz proračunskega odbora državnega zbora**.) V seji 10. t. m. je poročal pravosodni minister, da že tekó obravnave radi boljših prostorov za sodnijske urade v Šoštanj. Ker se je sprejel predlog, da imajo sodnije po Slovenskem imeti dvojezične napise in pečatnike, poročal je isti minister, da že

imajo take vse sodnije na Kranjskem, potem na Štajerskem sledeča sodišča: Brežice, Gornjigrad Vransko, Sv. Lenart in Sevnica ter na Koroškem: Podklošter in Železna Kaplja.

(Zborovanje.) Slovenje-bistriška podružnica sv. Cirila in Metoda, sklicuje svoj letošnji redni občni zbor, na nedeljo dne 26. majnika t. l. popoldne ob 4. uri v Studenicah, v gostilničnih prostorih tamkajšnjega župana in veleposestnika g. Jože Koropec-a, z običajnim dnevnim redom. Po zborovanju se vrši prosta zabava, pri kateri bodo iz vlnudnosti sodelovali slovenije-bistriški pevci in tamburaši. Gostje dobro došli.

(Za poškodovance po potresu.) V nedeljo 12. maja t. l. priredila je mladina Fran-Josipove deške in dekliske šole v Ljutomeru „akademijo“ s petjem in dramatiško igro: „Jurče gre na tuje“. Blagorodna gospa Kukovčeva je z znano požrtvovalnostjo oskrbela v svojih prostorih oder ter sploh omogočila mladini in tudi odraslim to prijetno veselico. Petje čistih otroških grl je bilo ginljivo in igra se je tudi posrečila, za kar gre hvala naši znani režiserki. Čisti dohodek — 15 gl. se je odposlal ljubljanskemu Marijanišču.

(Iz Ljutomera) 19. maja. (Politično in gospodarsko društvo.) Po načrtu pravil, katere je predložil odvetnik dr. Rosina, dovolilo je c. kr. namestništvo ustanovitev društva z imenom: „Slovensko politično in gospodarsko društvo za politični okraj ljutomerski.“ V kratkem se bode sestavil odbor in potem se bode tekom meseca junija t. l. sklical prvi veliki občni zbor v Ljutomeru, na katerem se bode razgovarjalo o najvažnejših naših političnih in gospodarskih potrebah. Gotovo bodo vsi Slovenci v našem političnem okraju ustanovitev tega društva z veseljem pozdravili. Njega namen je po § 2. društvenih pravil: na podlagi naukov katoliške vere; a) poučevanje v političnih in gospodarskih zadevah in braniti narodne in državljanske pravice Slovencev, b) skrbeti za povzdigo gospodarskega blagostanja. Na podlagi teh pravil bode društvo v teku leta 1895. priredilo več javnih zborovanj v ljutomerskem in gornjeradgorskem sodnijskem okraju. Pričakuje se obilo uspešnega dela.

(Za velikovško šolo) je priredila mariborska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda s prijaznim sodelovanjem „Ptujkega goslarkega kvarteta“ ter orkestra, možkega pevskega in tamburaškega zbora „Slovenske čitalnice“ v Mariboru, v nedeljo dne 19. maja 1895. v dvorani hotela „Stadt Wien“ (Tegetthofove ulice) velik koncert.

(Vojni minister) pl. Krieghammer je bil tudi v Mariboru, kjer je obiskal kadetsko šolo, pri kateri je napravil potres čez 3000 gl. škode.

(Odlikovanje.) Poštni sprevodnik T. Pirker v Mariboru je dobil povodom vpokojenja srebrni zaslužni križec s krono.

(Preskušnje) za meščanske šole in sicer iz zgodovine sta prve dni maja prav dobro napravili v Kopru častita s. Angelina Križanič, prednica čč. šolskih sester mariborskih, in č. s. Benedikta Zupančič.

(V ormožkem okrajnem zastopu) je načelnikov namestnik č. g. A. Schwinger, ki je kot tak že potrjen od presvetlega cesarja.

(Nadzornikom obrtnih nadaljevalnih šol) na Spodnjem Štajerskem je imenovan g. profesor Gunolt v Gradcu. Take šole so pri nas samo v Mariboru, Celji, Ptuj, Radgoni in Slov. Bistrici, kar je veliko premalo za velik naš slovenski Štajer.

(Šolska poslopja na Štajerskem) Izmed 813 javnih šolskih poslopjij bilo jih je: v prav dobrem stanju 275, v dobrem 276, v zadosti dobrem 191, v nezadostujočem 71.

(Število ljudskih šol na Štajerskem.) Na Štajerskem je 12 meščanskih učilnic, 3 vadnice, 807 navadnih javnih ljudskih šol, 32 privatnih s pravico javnosti, 12 zasebnih brez te pravice, skupaj 866. — Nemških je bilo 611, 212 slovenskih, 43 dvojezičnih. — Na 660 javnih šolah je bil celodnevni poduk, na 102 poludneven in na 60 deloma celodneven, deloma poludneven.

(Obiskovanje štajerskih ljudskih šol) Vsega skupaj nahaja se na Štajerskem 188.044 za šolo godnih otrok. Od teh jih obiskuje a) javne ljudske in meščanske šole 168.500, b) zasebne

ljudske šole 8.049, c) druge učilne zavode 2450, vsega skupaj 179.089 otrok; d) radi telesnih ali duševnih napak ne obiskuje šole 5445 otrok, e) radi prevelike oddaljenosti ne 2108, f) radi nemarnosti, revščine ali iz upornosti ne 1402, skupaj 8955 otrok. — V odstotkih izraženo udeleževalo se je šolskega poduka od vseh za šolo godnih otrok 95 23%, a 4 77%; od zadnjih 2 89% radi telesnih ali duševnih napak in 1 88% iz drugih gori navedenih vzrokov. — Največ popolnoma razvitih otrok, ki niso hodili k poduku, nahajalo se je v okrajih Sevnica z 19 7% vseh otrok, Gornjigrad z 17 0%, Slov. Bistrica z 6 9%, okolica Celje z 6 4% in Laško z 5 8%. — Radi šolske zsmude moralo se je v 3473 slučajih kazensko postopati, in sicer 2802 z globami v znesku 3642 gl. in 671 z zaporom skupaj 127 dni in 6618 ur. Tako se je glasilo poročilo štajerskega deželnega odbora lanskega leta.

(Slovensko društvo „Edinost“ v Gradcu.) Nedavno se je poročalo, da se je ustanovilo v Gradcu društvo „Edinost“, društvo, ki naj bi družilo graške Slovence, posebno one, kateri ne utegnejo sami se naobraževati in zabavati. „Edinost“ naj bi zato skrbela, da se v Slovincih, bivajočih v nemškem mestu, budi narodna zavest, da se prirejajo zabave, da se goji slovensko petje in da se mejsebojno spoznavajo. Da se pa društvo ukrepi, treba mu je v prvi vrsti dosti članov, doslej jih šteje šole okoli 50. Upati je sicer, da se število kmalu izdatno pomnoži, upati je pa tudi, da se oglase podporniki (4 k.) in ustanovniki (10 k. za vselej); kajti razun članov treba je tudi — denarja. Preteklo nedeljo vršilo se je prvo redno zborovanje, katero je bilo jako dobro obiskano. Mnogobrojno zastopano bilo je tudi tukajšnje hrvatsko pevsko društvo „Slavulj“ in češko društvo „Praha“. Voljen je bil za predsednika g. Avg. Tomec, v odbor pa gg. Dimnik, Lukanc, Lužar, Hafner, Žigon, Weiss, Peterlin. Po oficijelnem delu razvila se je jako živahna zabava, pele so se narodne pesni, Hrvatje svojo „Lepa naša domovina“, Čehi „Kde domov muj“ in Slovenci „Naprej“. Navzoči slovenski akademiki skrbeli so za to, da se je zabava vršila v redu, kakoršnega je treba. Društveni lokal je v Bürgergasse št. 4. I. nadstropje.

(Dobrodelni koncert v Gradcu za Ljubljano in okolico.) Kakor se nam od odbora za napravo omenjenega koncerta poroča, imel je isti ne samo kakor je bilo že v nekem dopisu omenjeno, velik moraličen vspeh, nego se je tudi v gmotnem oziru sijajno obnesel, ker je iz dohodkov kljub troškom 133 gl. 77 kr. še čistega prebitka v znesku 1000 gl. 63 kr. za siromašne poškodovance preostalo. — Preplačila in posebne milodare so odboru izročili: gospa grofica Szechenyi 50 gl.; N. Binderjeva 1 gl.; Pepina Seyfried 3 gl.; N. Kušar 1 gl.; Evelina Habianičeva 3 gl.; Marica N. 2 gl.; Josipina Prus 12 gl.; — nadalje gospodje: grof Rudolf Korinsky s soprogo 58 gl.; odvetnik dr. J. Klasinc 10 gl.; profesor Hauptman 6 gl.; grof Erdödy in Šipuš 6 gl.; Pedo 1 gl. 50 kr.; dr. Ipavie 5 gl.; svetnik Hren 6 gl.; vseučil. profesor Krek 10 gl. vseučiliški profesor dr. Klemenčič 20 gl.; A. K. 2 gl.; vojni kapelan Kričik 3 gl.; profesor Bartl 2 gl.; dr. Žižek 10 gl.; dr. Josip Debevec 1 gl.; dr. Josip Muršec 103 gl. 50 kr.; in sicer od teh 100 gl. za poškodovane cerkve; kanonik A. L. Rumpfer 10 gl.; dr. Kotzmuth 10 gl.; Feliks 2 gl.; dr. Kajetan Dittel 2 gl.; Ivan Pader 5 gl.; stud. tech. Zlatte 50 kr.; polic. kanc. Pesec 5 gl.; kurat Anton Škočir 24 gl.; Dragotin Hribar 3 gl. 50 kr.; O. R. 20 kr.; stud. med. Kunstov 1 gl.; poštni kontrolor Fr. Dolenc 5 gl.; kurat Anton Wamberger 3 gl.; slov. akademiki v Ljubnem 12 gl.; Škender Hrašovec v Sarajevem 5 gl. in posebni računski preostanek 3 gl. 60 kr. — Ko se je bilo 50 gl. po grofici Szechenyi darovanih že prej dež vladi v Ljubljano odposlalo, se je ostalih 950 gl. 63 kr. izročilo tukajšnjemu dež. namesniku, da se zastonj pošljejo na ravno isto mesto.

Druge slovenske novice.

(Deželni predsednik kranjski), baron Hein, je odlikovan od presvetlega cesarja; podelil se

mu je visoki red železne krone 2. vrste. Pri nesreči, ki je zadela Ljubljano in vso kranjsko deželo, si je s svojo neumorno in žilavno delavnostjo to odlikovanje tudi zaslužil. Koliko dela ga pa tudi še čaka!

(Gospa baronovka Hein), soproga deželnega predsednika v Ljubljani, je za svojo neumorno pomoč pri potresu tudi odlikovana od presvetlega cesarja, dobila je zlati križec s krono za zasluge. Naš predobri vladar se pač vselej ravna po zlategem reku usmiljenja: Čast komur čast!

(Poročil se je) dne 25. t. m. g. F. Podgoršek mestni komisar v Ljubljani, z gospodično Ido Rebek, hčerjo višjega davčnega nadzornika v Novem mestu.

(Deželni zbor kranjski) se snide izredno prve dni prihodnjega meseca, da se posvetuje o sredstvih in pomoči za kraje, kateri so trpeli vsled potresa. Dalje bode obravnaval o novem stavbinskem redu za stolno mesto Ljubljano in o zgradbi deželnega dvorca, ki je po potresu močno poškodovan.

(Volitve v občinski svet ljubljanski.) Kakor znano, morale so se dopolnitvene volitve v občinski svet ljubljanski, radi potresa preložiti. Te volitve bodo zdaj dne 27. maja za tretji volilni razred, dne 29. maja za drugi volilni razred in dne 31. maja za prvi volilni razred.

(Škoda v Ljubljani), od potresa napravljena, je uradno cenjena na več kakor 3 milijone. Kolika je pa škoda v resnici, škoda, ki se videti in torej uradno ceniti ne more! Država, skupna mati vseh narodov in dežel, pomagaj torej revni naši stolnici in njeni enako nesrečni okolici!

(Družba sv. Cirila in Metoda) je štela lani, kakor poroča njen najnovejši „Vestnik“, 130 podružnic z 11.459 društvenikov in imela na skrbi 11 šolskih zavodov, kjer je bilo čez 1000 otrok podučevanih, oziroma podpiranih pri poduku od družbe.

(Vodovod in napeljava plina v Ljubljani) nista pri potresu nič trpela. Vodovod je celo v onih hišah nepoškodovan, ki se bodo morale podreti. Samo v Klečah od koder je vodovod v Ljubljano izpeljan, je dimnik tako poškodovan, da ga bodo morali 7 metrov podreti.

(Stavbinsko banko) snujejo v Ljubljani, kjer so hvala Bogu zdaj vse stranke složne v tem, da je treba z združenimi močmi iti na delo, da se prej ko prej opomore zopet nesrečna Ljubljana.

(O potresu) in o škodi v ljubljanski okolici, v kamniškem, kranjskem in litijskem okraju naj poročam še nekatere podrobnosti: Na Viči pri Ljubljani je napravil potres dosti škode. Porušenihi je več hiš tako, da v njih ni moč stanovati. Več ljudi prebiva na prostem. V Domžalah je potres napravil sila škode. Podrlo se je nad 150 dimnikov. Škode je v Domžalah okoli 100.000 gl. Na Črnučah bodo morali zidati novo cerkev, in so stroški proračunjeni na 25.000 gl. Pri šolskem poslopju pa 1100 gl. Pri zasebnih poslopjih je potres napravil 23.000 gl. škode. Župnišče se bode dalo popraviti. Odstopile so vnanje stene od notranjih zidov, pa se bodo dali zvezati z železnimi vezmi. V Kamniku se je pokazalo, da je potres poškoval kacic 200 hiš. Pri poslopjih je škode 65.000 gl. Pri tem pa ni všteta škoda pri dveh cerkvah, župnišči, kapelaniji in mežnariji. V Sostrem pri Ljubljani je potres poškoval skoro vse hiše. Dva hleva sta se podrla. V jednom je podsul tri domače fante, ki so notri prenočevali. Cerkev je močno poškodovana in zvonjenje so morali ustaniti. V Zavogljju je cerkev tako razdrapana, da bodo stolp in ladijo morali podreti. Župnišče v Sostrem je podrlo dimnike, drugače ga pa ni znatno poškovalo. Ker so hiše močno poškovane in se potres ponavlja, se ljudstvo ne upa v poškovane hiše in stanuje po svislih in skednjih. V Naklem nad Kranjem je potres majal zvonik kakor veter smreko v gozdu. Poškoval je cerkev nekoliko, in jo bode treba zvezati. Zasebnih hiš pa potres ni znatno poškoval. Nekaj škode je napravil potres v župnišču. Huje je poškovana cerkev na Okroglem. V Naklem pripovedujejo ljudje, da so že na Veliko sredo čuli pod zemljo neko bobnenje in rahlo tresenje, da se je torej potres že dalje časa pripravljal. V Štangi pri Litiji je potres cerkve huje zdelal, nego se je sprva mislilo. Zvonik je počil krog in krog in morali ga bodo

zvezati. Cerkevni oboki so se podrli, zvonjenje se je ustavilo. Župnišče je tudi poškodovano.

(Naravne prikazni o potresu). Kakor se iz raznih krajev slovenskih poroč, bile so istočasno s potresom o Veliki noči in po potresu marsikatero zanimive naravne prikazni. V mnogih krajih so se bili s potresom vred prikazali svetli žari in luči, zvezdni utrinki itd. n. pr. v Loki, na Krki, Slivnici, v Krškem, pri Logatci v Litiji in dr. Blizo Unca so zapazili po noči od 30. aprila do 1. maja t. l. ob 1/2. uri nekateri ljudje na Rakeku plamen. Meneč, da je nastal požar, klicali so tudi sosede. A ko ti vstanejo in gredo gledat, ni bilo ničesar več videti. Ker tudi o požaru ni bilo ničesar slišati, mislim, da je ta čudna prikazen v zvezi s potresi. Tukaj se je namreč v bližnji vasi, tri dni pred velikonočnem potresom, udrlo zelo globoko brezdno. Mož, ki je bil ravno ob istem času tam navzočen, pravi, da je videl, kako se je iz brezdna vzdignilo kakor dim, ter slišal, šumenje in bobnenje udarajoče se zemlje. Zgoraj omenjena prikazen je morda v zvezi s tem brezdnom, ker je bil tudi plamen po izreku ljudi v tej smeri, ter je najbrže izpuhtel iz brezdna kak plin. Ne bi bilo morda brez pomena, ko bi se to brezdno natančneje preiskovalo. — Loki je iz Kamenitnika hlapela sopara, ki se je potem kot megla razpršila. Pripoveduje se tudi, kakor bi se bili hribje in sploh svet na Kranjskem v nekaterih krajih znižali, n. pr. v kamniškem okraju, na Gorenjskem pod Karavanami, gore med Borovnico in Cerknico, ali celo svet ob Ljubljani z ljubljanskim gradom vred. Koliko je na teh govoricah resničnega, o tem naj bi se znanstvene preiskave vršile.

(V Kamniku) so se naselile usmiljene sestre.

(Slovenske posojilnice in hranilnice l. 1894).

Posojilnica v Kamniku je imela lani 167812 gl. prometa, 1696 gl. čistega dobička in 865 gl. rezervnega fonda. Okrajna posojilnica v Ljutomeru je imela v svojem 23. upravnem letu 288238 gl. prometa, 2498 gl. čistega dobička in 22374 gl. rezervnih fondov. Posojilnica v Velikovu je imela lani, v svojem 4. upravnem letu 228.297 gl. prometa, 1.119 gl. čistega dobička in 1.689 gl. rezerve.

(Cerkev v Zagorji ob Savi) se bo morala do tal podreti in na novo zidati, kar bo veljalo vsaj 20000 gl. O, koliko je še takih, manj ali več enako poškodovanih božjih hramov na Kranjskem!

(V Boštanju) se razen krškega mesta, kjer se kmetijska podružnica zelo trudi, največ stori za novo vinorejo. Tu se trudita posebno gospoda Drmelj, oče in sin. Zlasti je sin neizmerno delaven. Kot strokovnjak, izučen v kmetijski šoli na Grmu, ima tudi kaj lepe vspehe že. Delaven je tudi nadučitelj g. Račić. Podpira ga slavni deželni odbor, ki je dovolil ondotnemu krajnemu šolskemu svetu 200 gl. podpore in 1000 trt iz deželne trtnice v Ljubljani za napravo matičnjaka in trtnice na novo nakupljenem šolskem svetu. Prostor meri 720 m² ter je prav blizu šolskega poslopja. Lega mu je ravna in zemlja dovolj globoka. Za napredek vinstva neumorno delavni šolski svet je imel letos že dosedaj 550 gl. stroškov za nakup in osnovo nove trtnice in matičnjaka; še to jesen pa namerava napraviti tudi vzoren vinograd, v katerem si bodo vinogradniki vsak čas lahko ogledali, kako vspevajo različnih vrst trte, ter si po volji izbrali najprimernejšo vrsto za pomnoževanje. Boštanjci se vsi jako zanimajo za novo vinarstvo ter so popolnoma vredni izdatne podpore.

(O kostanjevski državni trtnici), smo čuli pritožbo, da se dobé iz nje večkrat nerabljive ameriške trte, ki so ali presuhe ali nekako trohnele že. Kaj je temu vzrok? Znabiti se ne hranijo na vlažnem kraju, v svižu ali pesku? Znabiti se preveč z vodo polivajo? Čudijo se tudi ljudje, zakaj se je na tisoče in tisoče trt tako pozno na prodaj ponujalo! Ali ne bi bilo boljše, da bi se trte kmetom kar podarile, mesto da se posušiti utegnejo?!

(V Novem mestu) je bil 19. t. m. koncert na korist Ljubljancem, dne 24. občni zbor Ciril-Methodove podružnice, dne 26. maja zboruje katoliško politično društvo v Kostanjevici, dne 27. je pa v Novem mestu shod dolenjskih kmetijskih podružnic.

(V Št. Jarneju) na Dolenjskem je začela nova posojilnica poslovati in otvorilo se je javno žrebetišče ondotne kmetijske podružnice.

(SNEG dne 16. maja). Lepa je bila prva polovica letošnjega maja; toplo je bilo in le 2 dni v začetku meseca nekaj dežja. Maja se je letos vse veselilo, razen nesrečnih Ljubljancem in njih bližnjih, po potresu zadetih sosedov. Ljudje se letos niti „ledenih“ mož niso bali, ki so bili tiste nevarne dni, 12., 13. in 14. kaj lepi s sv. Sofijo (15.) vred. Ali ker so nam ti prizanesli, nadomestiti je hotel na dan sv. Janeza Nepomuka (16.) strašanski dež in sneg. Že kacic 30 let ni bilo v tako poznem času toliko snega. In koliko škode je provzročil! V mnogih krajih ni bilo še drevje, ki letos itak ni dosta cvelo, še odcvetelo, in sneg je uničil veliko cvetja. Ker je težak sneg legel na listnate in cvetjem obložena sadna in druga drevesa, lomile in podirale so se veje in debla, da je bilo groza, pokalo je, podiralo se, da je iz gozdov daleč vriščalo in škripalo. Ljudje so čez dan in po noči otepali sneg z drevja, a le malo rešili. Sneg je ležal 2 ali skoro 3 dni, od 10—30 cm. na debelo. Zapadel je bil sneg po velikem delu srednje Evrope. Povsodi se je bilo bati tudi mrazov in pozeb; ter so po visokih krajih tudi nastopili in veliko, veliko škode provzročili, po nižjih pa ne, kajti toplina se je bila le malo kje pod ničlo znižala. Veliko, veliko škode je na mladih vinogradih, fižolu, na vrtnicah, kjer so mladike polomljene. Bil je ta sneg, ki ga je 16. maja padlo n. pr. v Celji toliko, da se je 34 mm vode namerilo iz njegove raztopline, nekakov zračni potres, ki je ljudstvu napravil neizmerno škodo. Letos se je vsled teh nezdod bati v mnogih krajih velikega pomanjkanja.

(Nova posojilnica) snujejo pri Sv. Štefanu ob Zili na Koroškem. To bode torej 19. posojilnica v tužnem Gorotanu.

(„Naša Sloga“), vrlo glasilo isterskih Hrvatov, (urednik Mandič), je praznovala 25 letnico.

(Ustanovni občni zbori za nove posojilnice na Goriškem) bodo na sledečih krajih o letošnjih Binkoštih: v Bovcu v petek 31. maja ob 10. uri dopoludne; v Kobaridu isti dan ob 6. uri popoldne; v Kanalu v soboto 1. junija ob 2. uri popoldne; v Komnu v ponedeljek 3. junija ob 6. uri popoldne; v Sežani v torek 4. junija ob 4. uri popoldne. Povsodi s sledečim dnevnim redom: 1.) razgovor o pravilih, 2.) pristop zadružnikov, 3.) volitev načelstva in nadzorstva. Zbore bode vodil zastopnik društva „Zveza slovenskih posojilnic“ v Celji, katera vabi na mnogobrojno udeležbo.

(Deželnozbornske volitve v Istri) so se za slovensko stranko dobro iztekale, kolikor je v sedanjih političnih, za Slovence še zmirom neugodnih razmerah mogoče. Vsi od slovenskih domoljubov nasvetovani kandidatje so bili izvoljeni namreč: v Koprju, dekan Josip Kompare in odvetnik dr. Mate Trinajstić; v Pazinu, dr. Matko Laginja in dr. Dinko Trinajstić; v Volovskem, Matko Mandič in Slavoj Jenko. (Protivnik Kastelic je dobil 12 glasov). V Lošinju, Vekoslav Spincić in Šime Kvirin Kozulić.

Druge avstrijske novice.

(Presv. cesar) pride dne 4. junija k slovesnemu otvorjenju nove univerzne zgradbe v Gradec.

(Delegacije) za skupno posvetovanje o razmerah v Bosni in v skupnih zadevah avstro-ogerske države snidete se 6. junija na Dunaji.

(Nov minister cesarske hiše) in za vnanje zadeve je mesto grofa Kalnokyja, ki se je bil menda po pravici sprl z ogerskim ministerstvom predsednikom, imenovan grof Gulohovski, ki je dober Poljak in katoličan.

(Dunajskim podžupanom) je izvoljen znani dr. Lueger, voditelj dunajske in avstrijske krščansko-socijalne stranke. Utegne izvoljen biti celo za župana, kar bi bilo dobro, kajti ta stranka bode znabiti tudi Slovanom pravičnejša, kakor je bila nemško-liberalna, ki je vladala do zdaj.

(Državnemu zboru) je izročil poslanec V ošnjak prošnjo krajnega šolskega sveta laške okolice za podporo, ker je potres močno poškodoval slovensko šolo v Laškem trgu.

(V državnem zboru) so dognali davčno postavu. Po tej postavi je najhuje prizadet srednji stan in tudi kmet jo bode občutil, mej tem ko se je bogatinom, kakor po navadi, jako prizanalo. Kar se tiče splošne volilne pravice, ni pričakovati ugodnega izida, kajti predlog posl. Dipaulija, da naj se da volilna pravica petakarjem, bode gotovo propal. — Točka „Celjska gimnazija“ mora po tolikem odlaševanju vendar naposled v državnih proračun biti postavljena. Levičarji, ti skrajni sovražniki vsacega slovanskega napredka, zvijajo se na vsak način, da bi preprečili ustanovitev te neobhodno potrebne gimnazije v Celji. Ponudili so baje slov. poslancem zagotovila za dve slov. gimnaziji, jedno v Ptuj, drugo v Brežicah, toda gotovo samo za to, ker dobro vedo, da bi ti šoli ne mogli uspevati in bi jih vlada skoro morala odpraviti. Ko jim pa naši poslanci, ki dobro vedo, da je le Celje kulturno središče slov. Štajerja, niso šli na limanice, hoteli so ves naučni proračun za leto 1895 odložiti do prihodnjega leta! Kaka budalost! In vse to za mrvice, ki se ima vreči Slovincem, in mej tem ko se Nemcem nič ne vzame. Kakor čujemo, ne preostaje vladi nič drugega, nego točko „Celjska gimnazija“ vzdržati in jo priporočiti. Če glasujejo Poljaki zanjo, je konec vsem spletkam in zavod zagotovljen.

(V državnem zboru) je z ozirom na to, da je potres napravil tudi na Spodnjem Štajerskem veliko škode, več poslancev predlagalo, da se iste olajšave gledé hišnega davka kakor v Ljubljani in okolici dovolé tudi za poslopja na Spodnjem Štajerskem, katera se bode vsled potresa morala popravljati.

(Pomoč Ljubljani.) Finančni minister Plenar je predložil drž. zboru zakonski načrt glede oproščenja davkov v Ljubljani in okolici. Načrt določa, da se dovoli petindvajsetletno oproščenje hišnega davka vsem poslopjem, katera se ali povsem ali deloma prezidajo, to pa tekom petih let. Za druge poprave se dovoli odpust hišnega davka k večjemu za zadnja tri četrtletja 1895 l. in se sme že veljavno oproščenje davka podaljšati do petih let.

(Šafarikova stoletnica.) Ker je minulo ravno 100 let, odkar se je rodil slavni učenjak in slovenski zgodopisec Pavel Josip Šafarik, priredilo je v Pragi več znanstvenih društev primerne slavnosti.

(Šleski Poljaki) so nameravali že letošnjo jesen otvoriti gimnazijo v Tešinu, ali jim mislijo oblastva delati ovire. Tudi je tešinski mestni zastop opustil misel, da bi vpeljal obvezni pouk poljščine v ljudske šole. Vidi se, da so bili to sklenili le zaradi tega, ker so nemški mestni zastopniki se nadejali, da Poljaki vsled tega opusté osnovo svoje gimnazije.

(V Zagrebu) je mestno zastopstvo sklenilo za važne naredbe, ki se morajo neobhodno v kratkem izvršiti, vzeti na posodo 3.400.000 gl. Ta svota posojila bi zadostovala, da se prevede v prvem redu kanalizacija po celem mestu, posebno še za preložitve malega potoka, ki teče sredi mesta ter po leti provzročuje veliko smradu.

(Hrvatske vlade šolski oddelek) zelo pospešuje ročna dela po švedskem uzoru. Letos se bode zopet več učiteljev v Petrinji in Oseku vadilo v tej stroki.

(Nova jezera), dokaj velika, so nastala na Hrvatskem, in to v precejšnji daljavi Plitvičkih jezer. Ali niso morda to tudi nasledki letošnjih potresov.

(Cerkvena politika na Ogorskem) je že podrila jedno ministerstvo, a tudi sedanjemu preti. V gospodski zbornici zadela je na upor, a tudi v zbornici poslancev se je zaradi te politike jela krušiti vladna večina. Pri kroni pa ogerska vlada ne najde one podpore, katero je sprva pričakovala, in katere ni zaslužilo že dolgo ne nobeno ministerstvo na Ogorskem, kjer zatirajo že dolgo vse nemadžarske narode. —

(Civilne matrike ali krstne knjige na Ogorskem.) Rabski škof je prepovedal katoliškim učiteljem, da ne smejo vsprejeti vodstva civilnih matrik. Tudi drugi škofje izdajo podobne prepovedi. Taka prepoved je pa za Ogersko jako velikega pomena, ker brez učiteljev bodo težko to izpeljali, ker jim nedostaja drugih izobraženih mož.

Ogled po širnem svetu.

(Sv. oče papež Leo XIII.) izdal je pismo, s katerim se priporočajo katoličanom posebne molitve za binkoštno praznike.

(V Florenci) na Laškem in v okolici je bil nekako tako hud potres, kakor o Veliki noči v Ljubljani. Razdanih je nad 200 hiš, in do danes se niti ne ve, koliko bode podrtih. Tudi ljudi je veliko ranjenih in ubitih.

(Srbsko). V skupščini sprejeto postavilo o plači razkralja Milana (letnih 360 tisoč frankov) je kralj že potrdil. — Skupščina je postavilo o velikanskem posojilu zavrpla, in to je bojda vladi prav ljubo, ker ne more posojila dobiti. — Nedavno je kralj Aleksander vsprejel Nikolaja Pašiča, ki je vodja radikalcev, in se več ur z njim pogovarjal. Bržčas bode kmalu zopet Pašič ministerski predsednik.

(Rusko) V jeseni bode razstava ruskih ročnih del v Teheranu. — Rudarstvo je v Rusiji večinoma v rokah nemških doseljencev. Najbogatejši premogokopi so prešli v last tujcev.

(Dogodki v vzhodni Aziji). Novi japonski kraljevi namestnik formoški, Kabayama, je prišel z velikim spremstvom na otok, da ga vsprejme od Kitajcev v posest in nastopi vladarstvo. — Vsebinska mirovna pogodba se bode še le razglasila.

Dopisi.

Škofjvas pri Celji. Zborovanje podružnice družbe sv. Cirila in Metoda ter občni zbor političnega društva „Edinost“ v Škofjivasi dne 12. tega mesca sta se prav dobro obnesla.

Po krepkem pozdravu g. kaplana Keržičnika, ki je omenil, da je treba z novimi močmi delovati v prid omenjenih dveh društev, ker se nam bode le z združenimi močmi posrečilo napredovati na narodnem in gospodarskem polju, podal je v lepi obliki in prijetni besedi znani strokovnjak g. Anton Petriček, učitelj v Žavcu, mnogoštevilnemu ljudstvu najpotrebnejše nauke iz sadje in vinoreje; razložil je, kako se naj sadi in varuje sadno drevje, kake vrste se naj izbirajo, kako in kdaj se naj cepijo divjaki in pripravi sadna pijača, dalje o nasajenju ameriških trt.

Vsak se je prepričal, da bi te stroke kmetijstva lahko še donesle lep denar v naše kraje.

Kmetje zahvalili so se prav srčno govorniku za njegov obilen trud.

Govoru sledila je šaljiva loterija, ki je z bogatimi in raznovrstnimi darili pripravila veliko veselje vsem, mladini in odraslim ljudem.

Došli so tudi gostje iz Celja, posebno dobro bil je zastopan vojniški trg.

Začetek bil je dober le tako naprej!

Iz Griž pri Žalcu. (Sijajna zmaga „Slovenskega katoliškega delavskega društva“ čez socijalne demokrate). Takšnih poslušnih, pokornih, čuječih in za dobro reč navdušenih delavcev, kmetov, in drugih g. obrtnikov že dolgo nisem videl, kakor so udje našega mladega „Slovenskega kat. delavskega društva“ s svojim sedežem v Žalcu.

Na tihem sicer so bili razposlani „socijalni demokrate“ svoja vabila svojim somišljenikom k javnem shodu, kateri naj bi bil v gostilni nekoga Rupnika, dne 5. maja ob pol 3. uri popoldne v naši fari. O kako so jo zvito napravili! O tej uri so namreč pošteni ljudje v cerkvi pri popoldanski službi. Mi pa bomo govorili in sklepali, kar bomo hoteli.

Pa ker se zdaj vse na svetu zve, zvedelo je tudi naše društvo to novico, in kar sami udje so se zmenili in takoj določili, da pač gredo ob pravem času na shod polnoštevilno.

Ko pridemo k Rupniku, smo zapazili, da nas neka oseba srpo in zaničljivo gleda in to je bil glavni agitator socijalnih demokratov Mihael Čobal, pa nismo se zmenili za njegovo preziranje. Šli smo v hišo in tam zasedli vse prostore in mirno pričakovali začetek zborovanja.

Še le potem, ko se je bil pripeljal vladni zastopnik iz Celja, upal si je g. Miha Čobal v hišo in tamkaj komaj dobil prostora za sé. Mučno mu je bilo pri srcu, kar se mu je videlo na obrazu in kar so kazali nagli udarci njegove srčne žile na vratu. Večkrat se je šel zračiti in hladiti na prosto, se vé, da težko pričakovaje

svojih govornikov, kateri pa nikakor niso hoteli priti. — To se je ponavljalo trikrat ali četirikrat, in akoravno je nazadnje g. komisarju rekel, zdaj pa ne pridem več sam, vendar ni mogel pokazati nobenega svojih govornikov.

Med tem časom pa je bila ura za začetek zborovanja že davno minula, bilo je četrta ure; zato pa, ko vidi g. Miha Čobal, da je na cedilu ostal, je vstal in te le znamenite besede izpregovoril: „Častiti shod. Danes ne bo „ferzamlunge“; tisti, ki so mislili priti, tistih ni, sam pa ne morem zborovati“. Naši so mu pa rekli: „Bi pa ti govoril!“ Jaz pa govoriti ne znam. V tem hipu pa se sliši kakor iz enega grla trikratni gromoviti živijo od strani naših ljudij. —

Oh ubogi Mihec, kaj boš zdaj počel? Govoriti ne znaš, vstati ne moreš, iti boš moral. Rudeč kakor rak preril se je pri stranskih vratih na prosto.

Naši fantje so bili silno razburjeni in ne vem kako bi se bilo kaj temu možicelnu godilo, ako bi bil v Grižah ostal. Pa gospod komisar je imel človeško sočutje z njim, ni hotel prepustiti hujskača slovenskim rokam, ampak vsmilil se ga je; vzal ga je na svoj voz in zapeljal v Žalec na železniško postajo, od koder ga je potem „lukamatija“ zopet odpeljal nazaj v Köflach, kjer je namreč v službi.

O kako veselo smo se pogledali, kako dobro nam je djalo, da nas tujci niso pobili na domačih tleh, prav veselo smo potem „delavsko“ zapeli in potem šli vsak na svoj dom.

Toraj že drugograt so nam napravili socijalni demokrate prav prijeten popoldan in veliko zabavo. Oh, ko bi še le hoteli kaj priti, pa bojimo se, da jih več ne bo. Če nam pa res to sramoto napravijo, sé pa bomo sami pošteno kratkočasili, podučevali in utrjevali za vse dobro, kakor bomo sami hoteli. Živilo „Slovensko kat. delavsko društvo v Žalcu“.

S Posavja. (Nov udarec za poljedelce). Komaj je bila topla pomlad pregnala že tako dolgotrajno zimo, ko nam je zopet pretekli teden prinesel sneg ter ovil zeleneče travnike in nado budno polje v težko, sneženo krilo. Navzlic temu, da je dolga letošnja zima že tako vse zakasnila, da je marsikatero drevo začelo cvesti cel mesec pozneje, kakor druga leta, mora sedaj po ogromni nesreči žalostnim očesom zreti poljedelec na potlačene njive in razklano sadno drevje! Sneg, ki je res v veliki množini naletaval dober dan, padel je k sreči na mokra tla, da se ni mogel dolgo časa držati. Vender je provzročil vsled silne svoje teže ogromno škodo. Da mu je bilo mogoče lomiti cele veje, razklati sem ter tja tudi debela, ali popolnoma drevo podreti, pospeševal je dež, ki ga je napojil s težko mokroto. Posebno veliko so trpeli vinogradi z novo nasajenimi, mladimi trtami, katere je sneg do cela končal; nadalje sadovnjaki, kjer ni ostalo skoro ne jedno drevo nepoškodovano, in so jih mnogo morali potlej izruti. Hudo so prizadeta tudi žitna polja, ki leže strta na tleh in si bodo težko opomogla. Žalostne nasledke je imel sneg tudi za živinorejce, ki niso imeli kam svoje živine na pašo gnati. Polomljene veje in drugo listje moralo je biti za silo, ko niso imeli družega pokladati. Ne navadno naletavanje snega preplašilo je tudi ptiče, posebno lastavice, ki bi bile skoro zapustile svoja bivališča, da ni solnce še začasno posijalo. V tako žalostih razmerah, kot jih ima letos vztrpeti poljedelec, navezan le na svoje polje, postane pač pereče vprašanje: Kako mu pomoči, da se mu zagotovi eksistenca!?

Naj bi vprašanje uvaževala vlada ter hitro poskrbela, da se med ponesrečence razdeli izdatna podpora, ali da se jim za poškodovana zemljišča vsaj davek odpiše.

Narodno-gospodarske novice.

Letošnje delovanje kmetijske podružnice v Krškem.

Kmetijska podružnica v Krškem stavila si je, kakor znano, to nalogo, da pomaga vinogradnikom krškega sodnijskega okraja, da si ti zopet zasade z ameriški trtami svoje vinograde, katere jim je trtna uš uničila. V ta namen ima na

razpolaganje štiri zemljišča, oziroma vinograde. Od teh je dva letos s pomočjo Kranjske dežele kupila, dva ima pa še za osem let brezplačno v najemu.

Služijo jej v ta namen, da vlaga v nje ameriško rezino in ameriške cepljene trte, ter da pridobiva ameriške ključe ali rezino.

Razen tega nakloni slavna vlada nekaj trt, katere razdeljuje med vinogradnike z denarnimi podporami vred, ki jih dobiva od „Kranjske hranilnice“. V svojih vinogradih je pridelala letos ta kmetijska podružnica okoli 1500 cepljenih, blizu 2700 vkoreninjenih trt in okoli 40.000 rezine. Iz državnih trtnic je bilo podružnici podarjenih 58.000 bilf (vkoreninjenih trt) in 39.000 ključov (rezine). Od cepljenih trt jih je dobil vsak ud kmetijske podružnice 10, druge so se podarile vinogradnikom ali v lastne vinograde posadile. Lani je bilo 200 kmetom obljubljen, da bodo dobili brezplačno trt in denarnih podpor, ako bodo do pomladi vinograde prekopali (izrigolali).

Vsled dolge zime je samo 136 strank to storilo, in te so prišle sledeče dneve v Krško, da so se vadile pod vodstvom gospoda doktorja Romiha v cepljenju 19., 20., 22., 25. in 29. aprila ter 2. in 9. maja.

Pri tej priliki se jim je brezplačno razdelilo 544 cepljenih, 85.370 vkoreninjenih trt in 30.136 ključov.

Z njihovo pomočjo, s pomočjo drugih delavcev in odraslih učencev se je na novo pcepilo 13.700 trt, ki so se vložile v vinograde, kamor se vloži še do 50.000 kosov rezine. K sklepu so še meščanski učenci najvišjega razreda za darila pcepili 400 trt, ki so se na šolski vrt posadile.

Narodna razstava v Pragi.

Dne 15. t. m. se je slovesno otvorila v zlati Pragi češkoslovska narodopisna razstava v navzočnosti ogromne množine zavednih čeških rodoljubov vseh stanov, v navzočnosti zastopnikov vseh narodov slovanskih.

Ta razstava je razgled vsega češkega narodnega življenja, njegovega razvoja in napredka. Vse kar je izumil češki razum in češka rodoljubnost in navdušenost na polji rokodelstva, obrtništva, na polju trgovinstva, poljedelstva, na polju šolstva, leposlovja in umetništva, vse kar je ohranila češkemu narodu zgodovina in kar je nakupil napredek mladih dni, vse to se je zbralo v lepo celokupnost v lepo sliko, da se čudi in spozna svet vrline in dražesti narodnosti češke.

Na razstavi je videti razvaline zgodovinsko znamenitih grajščin, fužine, češka vas s cerkvico in prebivalci, videti so vse druge narodne svetinje in znamenitosti češkega rodu, na katerih so znano bogate dežele češke kraljeve krone. Veliko znamenitosti in zanimivosti pa podajajo radovednemu svetu slovanske noše in slovanska ornametika, ktere slava slovi po pravici po vsem širokem svetu.

Ko praznuje bratski češki narod v svoji narodopisni razstavi praznik narodne pridnosti in narodnega uma, narodne dražesti in narodne slave, se veselimo tudi mi Slovenci tega bratsko narodnega slavlja iz vsega srca, z vso iskrenostjo. In tembolj naš navdaja veselje in ponos, ker je češka delavnost in vstrajnost pokazala lice svojega bivstva in svojih vrlih v težkih časih.

Povsod podpira vlada kulturna podjetja, češkemu narodu pa je odklonila v svojem znamenitem podjetju vsako pomoč, naslonila pa mu izjemno stanje. A pod verigami izjemnega stanja se je vspel češki ponos in upor in si priredil vkljub vsem nezgodam narodopisno razstavo, s kakeršno se še ni pokazal noben avstrijski rod, iz samo svoje moči.

Vse zapreke je prebil češki narod s čudovito vstrajnostjo. In s sijajnostjo svoje razstave je zavrnil svoje oviratelje, ki se morajo nehoté klanjati njegovemu umu, njegovi pridnosti in čuditi se njegovim vspehom.

Bog živi bratski češki rod, na zdar!

Književnost.

(Životopis nadvojvoda Albrehta). V založbi F. Tempskega v Pragi pripravlja se ravnokar životopis ranjkega nadvojvoda Albrehta, ka-

teri vzbujal bi naj, posebno v srcih doraščajoče mladine, spomin na ovečenega maršala. Ta knjiga namenjena je v prvi vrsti srednim šolam in enakim učiliščem, a po drugi strani dajala bi naj kot knjiga za ljudstvo i najširšim krogom domoljubne podbude. Pisatelj pridobil se je vpokojeni polkovnik Karol pl. Duncker, kateri je tudi spisal svoje dni ljudstvu priljubljeni življenjepis maršala grofa Radeckega; olepšanje s slikami prevzel je znani slikar i prejšnji avstrijski častnik, Felicijan baron Myrbach, v Parizu. Ker je avstrijsko naučno ministerstvo sprožilo izdaje te knjige, dovolila sta Njegova c. in k. Visokost nadvojvoda Friderik in državno vojno ministerstvo porabo v arhivih shranjenih virov, katere imata na razpolago.

(Spisi o potresu.) Izšla je lična knjižica z naslovom „Velikonedeljski potres v Ljubljani in cesarjev obisk“. S trinajstimi ilustracijami. Izdal in založil Jos. Paulin. Cena 20 kr. V tej, 56 strani obsežni brošurici je živo in obširno popisana grozna katastrofa, katera je zadela naše mesto. Navedene so glavne poškodbe in popisane tudi cesarjev obisk. Knjižico krasi trinajst jako karakterističnih in fino izdelanih ilustracij. Kot spomin na grozne dni potresa in na cesarjev obisk je ta knjižica jako primerna in zagadelj vredna najtoplejšega priporočila. Cena je tako malenkostna, da si knjižico lahko vsakdo omisli. — „Erdbeben Correspondenz“ je izšla druga številka. — Grozni dnevi potresa v Ljubljani. — Založil Maks Fischer. Te 36 strani obsežne in s štirimi ilustracijami okrašene brošurice je izšel drugi pomnoženi in popravljeni natis. Knjižica je prav mično in pregledno spisana.

(„Slovanska knjižnica.“) Snopič 37. te izvrstne in jako čene knjižnice prinaša zopet dva odlična spisa iz slovanske književnosti: „Godčevska Lizika“, češki spisal Vitězslav Hálek, posl. Anonym, pripovedka iz življenja vzeta, ki nam sega globoko v srce, potem pa „Olga Žilinska“, slika iz borbe Slovakov za svoj narodni obstanek, spisal Jan Janča, posl. Pohorski. Zadnja povest pisana je tako pretresujoče, da, smelo trdim, kdor jo bere, ne more postati izdajica svojega naroda. Radi te lepe tvarine je torej „Slovanska knjižnica“ najtoplejšega priporočila vredna.

50.000 opeke za zidanje imam za prodati po prav nizki ceni. Odda se tudi to podjetje v najem. Več pove Franc Ženir, Lopata št. 31, pošta Zalec. 1 (95)

Gostilno

želi vzeti nekdo na račun, isto v takem kraju, kjer bi bilo veliko posla, tudi trgovina se vzame na račun. — Ponudbe pod F. C. poste restante, Faal pri Mariboru. 1 (93)

Trgovski učenc.

Mladenič, ki je 5-razredno ali višjo šolo izvršil, 15 let star, zmožen slovenskega in nemškega jezika, sprejme se takoj, eventualno nekoliko pozneje v trgovino z mešanim blagom pri g. A. Orelu v Šoštanj. (91) 2-1

Proda se iz proste roke

nova hiša pod hribom sv. Jožefa v Celji s tremi sobami v visokem pritličju, kleti, ter zemljišče za vrt. Natančneje izve se pri upravnistvu tega lista. (89) 3-1

Za kupit

pod prav ugodnimi pogoji je

H I Š A

pripravna za gostilno in tudi stanovanje. Hiša leži prav blizu Celja ob glavni cesti poleg vojašnice in fabrike. V hiši je dobro obiskovana trafika in gostilna. Dohodnina znaša letno 350 gld. in je hiša še 5 let davka prosta. K hiši spada tudi veliko dvorišče z drvarnico, lep vrt, klet itd. Dve sobi gostilne so z opravo. Vse to odda se za ceno **8.500 gld.**, katerega zneska se lahko 5000 gld. pusti vknjiženega. — Več pove upravnistvo tega lista. (96) 1

Posvetstvo z zemljiščem v obsegu blizu 3 oralov in s hišo obstoječo iz 3 sob, kuhinjo itd., v bližini Rogoške Slatine kakih 5 minut od iste, tik okrajne ceste, zaradi lepe lege za stavišče prav primerno, se proda pod ugodnimi pogoji. — Več se izve pri upravnistvu tega lista. (90) 3-1

Razglas.

Grajsčinski mlin v Gornjemgradu na tri kamne in jedne stope odda se proti kavciji 50 gld. za eno, oziroma 3 leta za 120 gld. na leto od 1. junija t. l. v najem. Najemni pogoji pogledajo se lahko pri oskrbnistvu grajščine.

Oskrbnistvo knezoškofijske grajščine v Gornjemgradu, meseca maja 1895. 1.

Dve hiši, 12 orali zemljišča

na prodaj. V eni hiši se nahaja gostilna; druga pa je pripravna za trgovino. Vse pod ugodnimi pogoji. — Več pove upravnistvo „Domovine“. (95) 2-1

Tamburice vsake vrste dobiti so pri tvrdki
J. Stjepušin, Sisek (Hrvatsko)
Ilustrovani ceniki pošiljajo se brezplačno. 3-1 (88)

Iščem

solicitatorja

veščega slovenskega in nemškega jezika v govoru in pisavi. Vstop 1. junija 1895.

(87) 2-2

Dr. Alojzij Brenčič
odvetnik v Celji.

Proda se

jako malo rabljeno, elegantno nizko kolo „Safety“ iz najfinejšega angleškega jekla in s polnimi kavčuk obroči, kje, pove upravnistvo „Domovine“. (89) 3-2

Dva lepa in dobra

travnika na prodaj!

Blizu Celja v najlepši legi sta dva travnika na prodaj; eden 5 oral, drugi 3 orale (Joch) po samezno ali tudi vkup, pod najugodnejšimi pogoji in nizki ceni. Odda se tudi hiša z gospodarskimi poslopji in eden oral vrta. Več pove I. Dolinar, Vrtne ulice (Garten-Gasse) št. 16 v Celji. (85) 3-2

Cementne izdelke

kakor: ploče za tlak cerkev, hodnikov, podstenj i. d. v raznih oblikah in barvah, stopnice, podboje za duri in okna, korita (kopanje) za hleve, cementne cevi vsake velikosti, predstavitve za studence, podstavke za nagrobne križe, mejnike in vse drugo po dani meri in načrtu izdeluje

Jos. Mursa.

na Krapji pri Ljutomeru

in zaradi ugodneje železniške zveze s spod. Štajerjem, tudi v Središči na D. Ceniki zastoj. Prezvame tlakanje, betoniranje, kanaliziranje i. t. d. ceno in z jamstvom za trpežnost. (88) 5-2

Hiša

v lepem kraju kozjanskega okraja, blizu župnijske cerkve in šole z gospodarstv. poslopjem; rodovitne njive in travniki, mnogo sadnega drevja in lep gozd in rodovit vinograd (obsega skupaj okoli 25 oral) se takoj po ceni proda. Vse drugo pove upravnistvo „Domovine“. (71) 3-3

Gostilničar

z dobrimi spričevali, želi dobiti na več let gostilno v najem. Kdo, pove upravnistvo tega lista. (80) 2-2

Franc Čuden

urar

v Ljubljani

Glavni trg št. 25

priporoča

slav. občinstvu in posebno prečast. duhovščini, svojo bogato, največjo zalogo švicarskih žepnih ur, po najnižjih cenah, zlatih, srebrnih, nikelnastih in stenskih ur z nihalom (Pendeluhr), budilnic, verižic vsake vrste, prstanov, uhanov in vseh v njegovo stroko spadajočih stvari.

Popravila naredim dobro, hitro, natančno in ceno. Poštna naročila izvršujejo se precej. Novi ceniki po pošti in brezplačno. V cenikih je natančneje popisano, koliko časa jamčim (garantiram) za katero stvar in kako zamenjavam. (74) 10-6

DRAGOTIN HRIBAR

trgovina umetnin v Celji

„Sveta družina“, sv. Ciril in Metod in druge različne svete podobe

v oljnatih barvah in jeklorezih priporočam vis. čast. duhovščini, g. uradnikom, učiteljem, slavnemu občinstvu. Dajem tudi na mesečne obroke. Cena podobam 5, 6, 7 in 8 gld. Podobe „Sveta družina“ brez okvira po 10, 15, 20, 25, 50, 60, 90 kr. in 1 gld.

VSI STROJI ZA POLJEDELSTVO!

po najnižjih cenah pod najugodnejšimi pogoji pošilja pod imetvom in na poskušn.

IG. HELLER, DUNAJ
34 Praterstrasse Nr. 48
Bogata izbira vseh vrst strojev običajnih in posebnih
v sodbeni jakobi na vsakomur tako zahtevni
Preprodajali so 1894.

(48) 20-6

Zacherlin

deluje čudovito! Mori — kakor nobeno drugo sredstvo — vsakovrstne žuželke, za to tudi po celem svetu kot jedino enake vrste slavno in priznano. — Njegova znamenja so: 1. zapečateni steklenica, 2. ime „Zacherl“.

(60) 12-5

Celje:	Traun in Stiger	Pianina:	R. Grossler
	Alojzij Walland		Lud. Schescherko
	Viktor Wogg		F. Wambrechtsteiner
	Fran Jan-sch	Gornjigrad:	Jakob Božic
	Milan Hočevar	Poličane:	Ferd. Ivanus
	Ferdinand Polić		A. F. Krausdorfer
	Josip Matić		Anton Schwellz
	Anton Ferjen	Pristova:	And. Suppanz
	Friderik Jakovitsch	Brežice:	Fran Mathes
	L. Leo Hannak		Varelc & Umek
	Karol Gela, lekarna	Rajhenburg:	L. Rainhofen
	Fran Zanger	Zalec:	Adalb. Globočnik
		St. Jurij:	J. F. Schescherko
Vranksko:	Ivan Pauer		Fran Kartin
Konjice:	Jurij Michay	St. Lovrenc:	Eliza Turin
Vojnik:	Fr. Zottl		Josip Wagner
Hrastnik:	Alojzija Bauerheim	St. Paul:	Norbert Zanier
	Konsumno društvo	Trbovlje:	Konsumno društvo
	Josip Wouk		J. M. Krammer
Ljubno:	Fr. H. Petek		Fran Pollak
Sevnica:	A. Fabiani		Rob. Stenowitz
	S. F. Schalk	Vitanje:	Anton Jaklin
	Ludovik Smole	Velenje:	Karl Tischler
	Zwenkel & Cmp.		

Najboljše za stenice, bolhe, kuhinjske golazni, mole, živalske parasite in dr.